

การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
Assessment of readiness to be an entrepreneurship development
organization of colleges under the Office of Vocational Education
Commission in the southern provinces

ฐิติมา ชัยพรหมเขี้ยว
Titima Chaipromkhieo

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Business Administration
Prince of Songkla University

2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
Assessment of readiness to be an entrepreneurship development
organization of colleges under the Office of Vocational Education
Commission in the southern provinces

ฐิติมา ชัยพรหมเขี้ยว
Titima Chaipromkhieo

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Business Administration
Prince of Songkla University

2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์   การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ
 ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

ผู้เขียน   นางสาวฐิติมา ชัยพรหมเชียว

สาขาวิชา   บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

.....ประธานกรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา เจียมศรีพงษ์)

.....กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

.....กรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณา สุวรรณโณ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
 ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

.....
 (ศาสตราจารย์ ดร. ดำรงค์ศักดิ์ ฟ้ารุ่งแสง)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ .....

(รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ .....

(นางสาว รุติมา ชัยพรหมเขียว)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ.....

(นางสาวฐิติมา ชัยพรหมเชียว)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
ผู้เขียน	นางสาวฐิติมา ชัยพรมเชื้อ
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความพร้อมของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ 2) เปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการตามขนาดและประเภทของสถานศึกษา 3) หาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้เป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ และผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ จำนวน 609 คน โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .983 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า

1. ความพร้อมในการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก

2. วิทยาลัยที่มีประเภทแตกต่างกันจะมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนขนาดสถานศึกษาที่ต่างกันไม่ส่งผลต่อความพร้อมในการดำเนินงาน

3. แนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในภาคใต้ให้เป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า ควรจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยี ให้มีความเหมาะสม ทันสมัย เพียงพอ ด้านกระบวนการควรปรับปรุงกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นทั้งการเรียนในห้องเรียน การทำกิจกรรมนอกห้องเรียน และด้านผลลัพธ์ ควรดำเนินการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านการเขียนแผนธุรกิจ โดยใช้การอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงานในสถานประกอบการ

Thesis Title	Assessment of readiness to be an entrepreneurship development organization of colleges under the Office of Vocational Education Commission in the southern provinces
Author	Miss Titima Chaipromkhieo
Major Program	Business Administration
Academic Year	2021

ABSTRACT

This research aims 1) Assessment the readiness of colleges under the Office of Vocational Education Commission in Southern Thailand as an organization of entrepreneurship development. 2) Comparison of readiness to be an organization of entrepreneurship development according to size and type of educational institutions. 3) Find a guideline to develop colleges under the Southern Vocational Education Commission to be an organization of entrepreneurship development. For sample in this research, there were 609 of administrators, teachers, students and entrepreneurs in Southern Provinces. Using questionnaires and in-depth interviews to collect the data the questionnaire had a confidence of .983. And the data were analyzed using statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation. and analysis of variance. The results found that:

1. The readiness for the performances of the colleges under the Southern Vocational Commission Overall, it's at a high level.

2. Different types of colleges had different readiness at statistical significance at .01 level, while different school sizes did not affect readiness for performance.

2. Guidelines for developing colleges under the Office of Vocational Education Commission in the South to be entrepreneurship development organizations, consisting of 4 aspects: Context, stakeholders in learner development should be involved in curriculum design. Input, Classroom should be organized laboratories, media, materials, equipment and technology to be appropriate, modern, sufficient. Process, activities should be improved in student development by emphasizing both classroom learning and activities outside the classroom. Product, should development of the potential of students in writing business plans should be undertaken. Using the workshop study tour in the workplace

Keywords: Assessment of the Readiness/Entrepreneurship Development/ Vocational Education

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน โดยเฉพาะ รองศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยชี้แนะและให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจทานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ ที่มีอบความเมตตาศิษย์คนนี้เสมอมา

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินดา เจียมศรีพงษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณา สุวรรณโณ ที่ให้เกียรติเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนให้คำแนะนำชี้แนะแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสำเร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่อบรม สั่งสอน มอบความรู้และความเมตตาให้ ข้าพเจ้านำความรู้มาประยุกต์ใช้จนถึงวันนี้

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดาและครอบครัว ที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจในการศึกษาเรียนรู้ครั้งนี้

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่บัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ในการประสานงานทุกครั้งในการศึกษาครั้งนี้ตลอดมา

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รุ่นที่ 18 ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ คำปรึกษาในการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา คณะผู้บริหาร คณะครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ ทุกท่าน ตลอดจนนักเรียน นักศึกษา และผู้ประกอบการที่ให้ความกรุณาในการให้ข้อมูล และให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถามในการทำวิจัยครั้งนี้ จนงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีความสนใจและมุ่งเรียนรู้ และ ขอขอบพระบุคคลที่กล่าวมาข้างต้นอีกครั้ง ที่มีอบความอนุเคราะห์งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี หากงานวิจัยชิ้นนี้ผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ฐิติมา ชัยพรมเขียว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(5)
ABSTRACT.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
รายการตาราง.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	4
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	4
ประชากร.....	4
กลุ่มตัวอย่าง.....	4
ขอบเขตด้านพื้นที่.....	5
ขอบเขตด้านเวลา.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม.....	7
แนวคิดและทฤษฎีด้านการเป็นผู้ประกอบการ.....	8
แนวคิดและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน.....	11
แนวคิด ทฤษฎีและโมเดลการประเมิน.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะบุคคล.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
ประชากรกลุ่มและตัวอย่าง.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	35
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความพร้อมในการดำเนินงาน.....	38
ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการดำเนินงาน.....	47
ส่วนที่ 4 แนวทางในการพัฒนาการดำเนินงาน.....	50
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	53
สรุปผลการวิจัย.....	53
การอภิปรายผล.....	54
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	65
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	79
ภาคผนวก ค ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	83
ประวัติผู้เขียน.....	90

รายการตาราง

		หน้า
ตารางที่ 3.1	กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา.....	27
ตารางที่ 3.2	โครงสร้างของแบบสอบถามจำแนกตามกรอบการประเมิน.....	28
ตารางที่ 3.3	ประเด็นการประเมินจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง.....	29
ตารางที่ 4.1	แสดงการจำแนกผู้ให้ข้อมูลตามกรอบการประเมินในการวิจัย.....	35
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ.....	36
ตารางที่ 4.3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ครูและสถานประกอบการ จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน...	37
ตารางที่ 4.4	ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ในภาพรวม.....	38
ตารางที่ 4.5	ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านบริบท.....	39
ตารางที่ 4.6	ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านปัจจัยนำเข้า.....	40
ตารางที่ 4.7	ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านกระบวนการ.....	41
ตารางที่ 4.8	ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านผลลัพธ์.....	44
ตารางที่ 4.9	ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษา.....	47
ตารางที่ 4.9.1	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงาน ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้โดยใช้วิธี LSD ตามขนาดของสถานศึกษา ด้านบริบท.....	47
ตารางที่ 4.9.2	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงาน ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาด ของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ.....	48
ตารางที่ 4.10	ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามประเภทของสถานศึกษา.....	48
ตารางที่ 4.10.1	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงาน ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตาม ประเภทของสถานศึกษาภาพรวม.....	49

รายการตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงาน ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามประเภท ของสถานศึกษา ด้านผลลัพธ์.....	49
ตารางที่ 4.11 แนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ.....	50

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีความเหลื่อมล้ำทางรายได้สูงเป็นอันดับ 2 ของทวีปเอเชีย หากพิจารณา สัดส่วน รายได้ของประชากรและการถือครองทรัพย์สิน ระหว่างปี พ.ศ. 2531-2550 สัดส่วนรายได้ของประชากร ร้อยละ 20 ที่รวยที่สุดรายได้รวมกันประมาณร้อยละ 55 ของรายได้รวมทั้งประเทศ ในขณะที่กลุ่มที่จนที่สุด ร้อยละ 20 มีรายได้รวมเพียงร้อยละ 4 ของรายได้รวมทั้งประเทศเท่านั้น โดย สัดส่วนรายได้ดังกล่าวไม่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา และข้อมูล การถือครองทรัพย์สินครัวเรือน แสดงว่าในปีพ.ศ. 2549 กลุ่มประชากรที่รวยที่สุดร้อยละ 20 ของประเทศ มีทรัพย์สินประมาณ 70 เท่าของกลุ่มที่จนที่สุดร้อยละ 20 ของประเทศ จึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้ ประเทศไทยไม่สามารถสร้างความมั่งคั่ง จึงเหตุผลสำคัญของการปรับเปลี่ยนโมเดลทางเศรษฐกิจ จาก Thailand 3.0 ไปสู่ Thailand 4.0 (จิรัฐ เจนพิงพร, 2561) ซึ่งประเทศไทยจำเป็นต้องมีการขับเคลื่อน เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน

การขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า ที่จำเป็นต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเนื่องจากการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการนั้นมีบทบาทสำคัญต่อการกระตุ้นให้ เศรษฐกิจเจริญเติบโตและความเข้มแข็ง ตลอดจนช่วยให้ประเทศสามารถแข่งขันในระดับเวทีการค้า โลกได้ โดยผู้ประกอบการยุคใหม่จะต้องมีทักษะแห่งอนาคตที่มีความพร้อมทางด้านทัศนคติทักษะ ความสามารถและความรู้สำหรับการรับมือกับการแข่งขันที่จะรุนแรงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ของเทคโนโลยีได้ (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 8 ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมยุคใหม่ พ.ศ. 2561 - 2580)

รัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการใหม่เพิ่มขึ้นทั้งในขนาดกลาง และขนาดย่อมเพื่อเป็นรากฐานสำคัญทางเศรษฐกิจอันจะนำไปสู่การพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของประเทศ โดยเร่งรัดการดำเนินการที่เกี่ยวข้องทั้งในองค์กรภาครัฐและเอกชนเพื่อขับเคลื่อนนโยบายให้เป็นรูปธรรม อาทิ สตาร์ทอัพไทยแลนด์ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายใหม่นำเสนอนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์ที่มีความน่าสนใจและมีความเป็นไปได้ในการต่อยอดไปสู่เชิงพาณิชย์อย่างเต็มรูปแบบ ทั้งนี้ คณะกรรมการ นโยบายและพัฒนาศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้ที่จะบอวิชาชีพศึกษามีองค์ความรู้ด้านธุรกิจ สามารถออกไปเป็นผู้ประกอบการใหม่ที่สามารถดำเนินกิจการและตั้งตัวได้โดยไม่จำเป็นต้องเข้าสู่ภาค แรงงานเพียงอย่างเดียว

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) จึงถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจในปัจจุบันจากการที่นักเศรษฐศาสตร์ อาดัมส์ สมิท (Adam Smith) กล่าวว่าผู้ประกอบการ เป็นหนึ่งในปัจจัยที่ขับเคลื่อนการผลิต ตลอดจนเป็นผู้ทำให้ปัจจัยการผลิต (Factor of Production) อื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นที่ดิน แรงงาน และทุนมารวมกันเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์และบริการเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ

การที่จะเป็นธุรกิจได้ก็ต่อเมื่อมีลูกค้าหรือผู้บริโภคที่จ่ายหรือใช้สินค้าหรือบริการนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้เองทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ สถาบันการเงิน ภาคเอกชน หรือแม้กระทั่งสถาบันการศึกษาต่างให้ความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งที่ดำเนินการธุรกิจที่ตั้งอยู่ (Existing Business) และที่สร้างธุรกิจใหม่ (New Venture) ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจนั้นจะเป็นขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ในทุกอุตสาหกรรมต่างต้องมีผู้ประกอบการที่คุมบังเหียนองค์กรนั้น ๆ เพื่อให้องค์กรได้บรรลุตามเป้าหมายในการบริหารจัดการ (ศักดิ์พล เจือศรีกุล, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานที่มีการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพ มีการผลิตและพัฒนากำลังคนในระดับฝีมือ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.) ระดับเทคนิค (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือ ปวส.) และระดับเทคโนโลยี (ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยี หรือสายปฏิบัติการ หรือ ทล.บ.) ได้กำหนดนโยบายเป้าหมายการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยกำหนดเป็นแผนในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555-2569) ภายใต้ยุทธศาสตร์ได้กำหนดให้ ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สามารถสนองตอบความต้องการกำลังคน ตลอดจนความต้องการของผู้เรียนเองที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ตรงตามสาขาที่เรียน (หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง, 2562) ในปัจจุบันได้มีการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักเรียน นักศึกษาทุกสาขาวิชาเพื่อให้เกิดทักษะ การคิดวิเคราะห์ และการมองเห็นโอกาสในการดำเนินธุรกิจหรือการประกอบอาชีพอิสระ เมื่อนักเรียน นักศึกษาได้สำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระได้ แต่ในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนักประกอบการได้นั้นสถาบันการศึกษาต้องมีความพร้อมในการจัดการในด้านต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันพบว่าสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษามีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ทำให้นักเรียน นักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ และไม่มีความรู้มากพอที่จะนำไปใช้ประกอบธุรกิจได้ จึงมีความจำเป็นต้องมีการประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อนำสารสนเทศที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

การประเมินโดยใช้รูปแบบซีบีพี (CIPP Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ได้รับการพัฒนามาจากแนวความคิดของ Stufflebeam โดยแนวทางในการประเมินเน้นการตัดสินใจควบคู่ไปกับกิจกรรมการประเมินทุกขั้นตอน (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2551) นอกจากนี้ยังเป็นการประเมินที่เป็นระบบสามารถเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดำเนินงานของโครงการ รูปแบบซีบีพีนี้สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการหรือองค์กร (สุวิมล ติรกันันท์, 2543) อีกทั้งจะทำให้การประเมินผลการดำเนินงานได้ข้อมูลเพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงานต่อไป

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในจังหวัดภาคใต้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการประเมินความพร้อมตามแนวคิดการประเมินของ Stufflebeam โดยจะประเมินใน 4 ด้าน คือ 1) ปัจจัยด้านบริบทและความต้องการ 2) ปัจจัยด้านการนำเข้าโดยจะพิจารณาจากความพร้อมของบุคลากรงบประมาณและสื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ 3) ปัจจัยด้านกระบวนการซึ่งจะพิจารณาจากการจัดการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนและหลักสูตร

ของสถานศึกษา และ 4) ปัจจัยด้านผลผลิตซึ่งจะประเมินในส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาโดยดูจากการประกอบอาชีพอิสระของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งคาดว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาในภาคใต้ให้มีศักยภาพในการดำเนินการเพื่อเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการได้ดียิ่งขึ้น

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ อยู่ในระดับใด

1.2.2 สถานศึกษาที่มีขนาดและประเภทต่างกัน ทำให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรเพื่อเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการ แตกต่างกันหรือไม่

1.2.3 แนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ ตามขนาดและประเภทของสถานศึกษา

1.3.3 เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ แตกต่างกัน

1.4.2 สถานศึกษาที่มีประเภทวิชาที่เปิดสอนของต่างกัน มีพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการแตกต่างกัน

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

1.5.1 เพื่อเสนอผู้บริหารในการออกนโยบายขับเคลื่อนเข้าสู่การพัฒนาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรสร้างนักประกอบการ

1.5.2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองของบุคลากรทางการศึกษา

1.5.3 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษาด้านอาชีวศึกษามีความสามารถในการเป็นนักประกอบการ

1.6 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ โดยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ ดังนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวคิดในการประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ครั้งนี้ โดยประยุกต์แนวคิดของ Daniel L. Stufflebeam CIPP Model ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังต่อไปนี้ (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2542)

1. ปัจจัยด้านบริบทและความต้องการ (Context)
2. ปัจจัยด้านการนำเข้า (Input)
3. ปัจจัยด้านกระบวนการ (Process)
4. ปัจจัยด้านผลลัพธ์ (Product)

1.6.2 ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มประชากรประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 81 วิทยาลัย และผู้ประกอบการในพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้

1.6.3 กลุ่มตัวอย่าง

วิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดทางภาคใต้จำนวน 81 วิทยาลัย ๆ ละ 3 ส่วน จำนวน 384 คน และสถานประกอบการในจังหวัดภาคใต้ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา
2. ครูผู้สอน
3. นักเรียน นักศึกษา
4. ผู้ประกอบการ

1.6.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

วิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

1.6.5 ขอบเขตด้านเวลา

เดือนมีนาคม 2564 – เดือนมิถุนายน 2564

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

1. ขนาดของสถานศึกษา
2. ประเภทวิชาที่เปิดสอน

ตัวแปรตาม ความพร้อมของสถานศึกษาในการเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการ ตามกรอบแนวคิด CIPP MODEL

1. ปัจจัยด้านบริบทและความต้องการ (Context)
2. ปัจจัยด้านการนำเข้า (Input)
3. ปัจจัยด้านกระบวนการ (Process)
4. ปัจจัยด้านผลลัพธ์ (Product)

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักประกอบการ หมายถึง นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ที่มีคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ คือ มีการสร้างสรรค์นวัตกรรม มีความเชื่อมั่นในความสามารถ และศักยภาพของตนเอง ถ้าได้ก็กล้าเสียเมื่ออยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ทำให้ต้องตัดสินใจ รวมไปถึงการบริหารจัดการงานที่ดี มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ความพร้อม หมายถึง สภาพความพร้อมของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนำไปสู่การพัฒนานักเรียน นักศึกษาเพื่อเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการโดยครอบคลุมปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านบริบท หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนสู่การเป็นนักประกอบการ โดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์และการสำรวจความต้องการจำเป็น ความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดตามความต้องการของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนสู่การเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการ โดยประเมินจากโครงสร้างและเนื้อหาวิชาของหลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนและการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รวมไปถึงการมีห้องปฏิบัติการ ที่ประกอบด้วย สื่อ เทคโนโลยี วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนอาคารสถานที่

และงบประมาณในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมและเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น โดยการประเมิน จะประกอบไปด้วย ปัจจัยทางการจัดการ 4 M ด้าน คือ 1) Man 2) Money 3) Material และ 4) Management

2.3 ด้านกระบวนการ หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน สู่การเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการ ในด้านการบริหารจัดการ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และกิจกรรมเสริมหลักสูตร การเป็นนักประกอบการ โดยยึดตามกรอบกระบวนการพัฒนานักทรัพยากรมนุษย์ของ Delahaye (2005) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็น 2) การออกแบบวิธีการและการเลือก 3) การดำเนินการพัฒนานักทรัพยากรมนุษย์ และ 4) การประเมินผลการพัฒนานักทรัพยากรมนุษย์

2.4 ด้านผลผลิต หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการโดยศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาแต่ละคน โดยยึดตามกรอบคุณลักษณะของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของ Spencer & Spencer (1993) ซึ่งประกอบด้วย 5 ลักษณะ คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านอัตมโนทัศน์ 4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ และ 5) ด้านแรงจูงใจ

3. สถานศึกษา หมายถึง วิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นองค์กรภาครัฐที่มีจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาและวิชาชีพในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้

4. ขนาดสถานศึกษา หมายถึง การจัดขนาดของวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาโดยมีหลักเกณฑ์ในการจัดแบ่งขนาดพื้นที่ยึดตามจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปวช. และ ปวส. โดยมีเกณฑ์ในการแบ่งขนาดสถานศึกษา ดังนี้

สถานศึกษาขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน นักศึกษา 2,000 คน ขึ้นไป
สถานศึกษาขนาดกลาง	จำนวนนักเรียน นักศึกษา 1,000-1,999 คน
สถานศึกษาขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียน นักศึกษาต่ำกว่า 1,000 คน

5. ประเภทวิชาที่เปิดสอน คือ การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่

- 5.1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม หมายถึง
- 5.2 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
- 5.3 ประเภทวิชาศิลปกรรม
- 5.4 ประเภทวิชาคหกรรม
- 5.5 ประเภทวิชาเกษตรกรรม และประมง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านการเป็นผู้ประกอบการ
- 2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน
- 2.4 แนวคิด ทฤษฎีและโมเดลการประเมิน
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะบุคคล
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.7.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม

ความหมายของความพร้อม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ความพร้อม หมายถึง คำที่แสดงกิริยา ร่วมกัน เช่น ร้องเพลงพร้อมกัน ปรบมือพร้อมกัน หรือในเวลาเดียวกัน เช่น ไปพร้อมกัน ถึงพร้อมกัน, โดยปริยายหมายความว่า ครบครัน เช่น งามพร้อม ดีพร้อม เตรียมพร้อม, เสร็จ เช่น พร้อมแล้ว.

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สัมภิบาล (2519, อ้างถึงใน จิระศักดิ์ สุขแก้ว, 2547) ให้ความหมายว่าความพร้อมเป็นคุณลักษณะทั้งหมดของบุคคล ที่สามารถรวบรวมเป็นเครื่องมือในการตอบสนองต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ทางใดก็ทางหนึ่งที่กำลังเตรียมความเจริญ เจริญต่อหรือก้าวหน้าต่อไป

เตือนใจ เศรษฐศาสตร์ (2524, อ้างถึงใน พลเดช นามสีฐาน, 2548) ให้ความหมายว่าความพร้อมเป็นการเจริญเติบโตและนำไปสู่การพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมของบุคคล จนถึงระดับที่บุคคลจะสามารถเรียนรู้ได้

ชูดา หารราชารุพันธ์ (2540, อ้างถึงใน วิกรม อารีราษฎร์, 2547) ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อม หมายถึง บุคคลที่มีความสนใจ มีความเต็มใจและกระตือรือร้นที่จะทำบางสิ่งหรือ การอย่างหนึ่งอย่างใดให้สำเร็จ โดยได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้าเป็นอย่างดี

ก๊อต (1973, อ้างถึงใน ฉัตรภรณ์ สุวรรณศิริพร, 2548) ให้ความหมายว่า ความพร้อม เป็นความสามารถในการตกลงกัน ความปรารถนา และความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อม เกิดจากลักษณะทางบุคลิกภาพ ประสบการณ์ และอารมณ์ของบุคคล ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคน ให้มีความสามารถที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้เกิดความสำเร็จ

แทตเชอร์ (1970, อ้างถึงใน ฉัตรภรณ์ สุวรรณศิริพร, 2548) ให้ความหมายว่า ความพร้อมเป็นสภาพหรือคุณภาพของการทำกิจกรรมซึ่งเกิดจากการเตรียมการ ความถนัด ความสนใจ หรือความกระตือรือร้น

ดังนั้น สรุปนิยามความพร้อมในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ศักยภาพของสถานศึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษา ให้มีความสามารถเพื่อเป็นนักประกอบการในอนาคต โดยครอบคลุมปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านบริบทและความต้องการ ด้านการนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

2.2 แนวคิดและทฤษฎีด้านการเป็นผู้ประกอบการ

ความหมายของผู้ประกอบการ

Hatten (2006) กล่าวว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่มีโอกาสและมีผลประโยชน์ในการทำธุรกิจ ซึ่งจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงิน วัตถุดิบ การจัดการด้านต่าง ๆ ตลอดจนการกล้าเผชิญกับความเสี่ยงในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจโดยได้กำหนดลักษณะของผู้ประกอบการไว้ ดังนี้

1. การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creation) ในการเริ่มต้นธุรกิจ
2. การสร้างนวัตกรรมที่แปลกใหม่ (Innovation) มีการคิดค้นและผลิตภัณฑ์ใหม่ และกระบวนการบริหารจัดการ การตลาดด้วยวิธีการที่แปลกใหม่
3. การมีความสามารถในการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ผู้ประกอบการต้องมีความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจอยู่ตลอดเวลา เช่น การขาดทุน หรือความล้มเหลวจากการประกอบธุรกิจอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภคหรือเศรษฐกิจ
4. ความสามารถในการบริหารจัดการงานทั่วไป (General Management) ผู้ประกอบการต้องมีแนวทางในการประกอบธุรกิจ และมีความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ภายในองค์กรให้มีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
5. การมีความคาดหวังในประสิทธิภาพ (Performance Intention) ผู้ประกอบการจะต้องมีการคาดคะเนและมีการตั้งเป้าหมายในผลกำไรที่บ่งบอกถึงระดับการเจริญเติบโตของธุรกิจ

สุธีรา อะทะวงษา (2556) กล่าวว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่เป็นเจ้าของธุรกิจ หรือเป็นผู้รับผิดชอบในด้านการบริหารจัดการภารกิจที่ต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ และมีเป้าหมายให้ธุรกิจของตนประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจ

ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) กล่าวว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลผู้จัดตั้งธุรกิจด้วยตนเอง สามารถรับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการประกอบธุรกิจได้ทั้งหมดแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ และส่งมอบสินค้าหรือบริการไปสู่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างผลกำไรกลับสู่ธุรกิจของตน

จึงสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่นำทรัพยากรที่มีมาลงทุนในการประกอบกิจการหรือธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ มีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สิ่งแปลกใหม่และสามารถรับมือกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นสร้างโอกาสให้เกิดภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายในการสร้างผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการลงทุนหรือการประกอบธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ

คุณลักษณะของผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Characteristics) หมายถึง สมรรถนะของบุคคลที่แสดงให้เห็นแนวทาง พฤติกรรมที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลนั้นเกิดความสำเร็จในการประกอบการ โดยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของ Frese (2000) มีดังนี้

1. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Orientation) หมายถึง ความสามารถที่จะนำตนเองไปสู่โอกาสและการมีสามารถในการตัดสินใจที่ดีภายใต้สถานการณ์ที่บีบบังคับ
2. การมีนวัตกรรม (Innovativeness Orientation) หมายถึง การมีแนวความคิดใหม่ นำไปสู่การสร้างสรรคสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ การประดิษฐ์คิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ให้ซ้ำแบบดั้งเดิม ตลอดจนการบริการและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ
3. ความกล้าเสี่ยง (Risk taking Orientation) หมายถึง การมีความกล้าในการที่จะทดลองทำในสิ่งที่แปลกใหม่ การมีความสามารถในการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เหนือความคาดหมาย และมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลว ตลอดจนการยอมรับความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อผลการประกอบการ
4. ความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness Orientation) หมายถึง การมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความพยายามเพื่อให้ล้ำหน้ากว่าคู่แข่งและมีวิธีการบริหารจัดการในทุกด้าน ๆ ให้เหนือกว่าคู่แข่งในตลาดเพื่อสร้างความได้เปรียบด้านการประกอบธุรกิจ
5. ความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง การมีความมั่นคง ไม่ย่อท้อและหวั่นไหวต่อสถานการณ์หรือความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และนำปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นมาเป็นประสบการณ์ที่ดีสามารถนำไปปรับใช้และแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้
6. ความใฝ่หาความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง การเป็นผู้ที่มองหาหนทางไปสู่ความสำเร็จ กระจายความสำเร็จและชอบงานท้าทายซึ่งทำให้เกิดแรงจูงใจในการดำเนินงานนั้น ๆ ให้ได้ดีกว่าเดิม

Zimmerer and Scarborough (2006) ได้ให้คำนิยาม คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ ดังนี้

1. มีความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการมีความตั้งใจที่จะเริ่มต้นและรู้สึกรับผิดชอบต่อผลของการกิจการ มีความต้องการใช้ทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตัวเองกำหนดอีกทั้งต้องการที่จะก้าวไปข้างหน้าและสร้างธุรกิจบนพื้นฐานความคิดสร้างสรรค์
2. ยอมรับความเสี่ยงในระดับปานกลาง ผู้ประกอบการต้องคิดพิจารณาเกี่ยวกับความเสี่ยง มีการประเมินและควบคุมความเสี่ยง หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดเพื่อลดความเสี่ยงในการประกอบกิจการใด ๆ คือ การสร้างแผนธุรกิจ

3. ความเชื่อมั่นในความสามารถ ผู้ประกอบการมักจะมีเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จได้ นอกจากนั้นยังมีแนวโน้มที่จะเป็นคนที่มองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับโอกาสช่องทางสำหรับความสำเร็จของธุรกิจแม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย

4. เชื่อมั่นในตนเอง เป็นบุคคลที่เชื่อมั่นในตนเองและไม่เชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกิจการเกิดจากโชคชะตา กล่าวคือ เชื่อว่าความสำเร็จขึ้นอยู่กับความพยายามของตนเอง

5. ความขยันหมั่นเพียร มุ่งมั่นอดทน แม้ผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ก็ยังยืนหยัดไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

6. ความต้องการตอบสนองอย่างทันทีทันใด ผู้ประกอบการมีความต้องการที่จะตอบรับผลงานทันที เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงาน ผู้ประกอบการต้องการค้นหาและใช้ข้อมูลป้อนกลับของงานอย่างต่อเนื่องและมองหาการเสริมแรง

7. มีความกระตือรือร้นในระดับสูง ผู้ประกอบการมีความกระตือรือร้นภายในตัวสูงมากกว่าคนอื่นทั่วไป ซึ่งความกระตือรือร้นนี้มีบทบาทอยู่เสมอโดยเฉพาะในช่วงเริ่มเปิดกิจการ กล่าวคือ ผู้ประกอบการจะใช้ความพยายามทั้งหมดที่ตนมีอยู่เพื่อทุ่มเทให้กับกิจการอย่างไม่น่าเชื่อ

8. มีความสามารถในการแข่งขัน ผู้ประกอบการมีความชื่นชอบในการแข่งขันในธุรกิจแม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ

9. การวางแผนทางในอนาคต ผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะฝันใหญ่และจากนั้นกำหนดแผนจะเปลี่ยนความฝันเหล่านั้นเป็นความจริง มีความรู้สึกที่ดีที่จะค้นหาโอกาส การทุ่มเทต่อการทำงานนั้น เพื่อให้กิจการเติบโตอย่างต่อเนื่องตามที่มุ่งหวังไว้ในระยะยาว

10. มีทักษะด้านการจัดการ วิสัยทัศน์ จัตุระเบียงงาน ผู้ประกอบการทราบวิธีการวางคนให้เหมาะสมกับทรัพยากรเพื่อให้งานสำเร็จ ได้อย่างมีประสิทธิภาพพร้อมคนและงานที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการที่จะนำวิสัยทัศน์มาใช้ร่วมกับทรัพยากรตามความเป็นจริง

11. ต้องการความสำเร็จและการเติบโต ผู้ประกอบการเชื่อว่าค่าของความสำเร็จมากกว่าเงิน ซึ่งคนจำนวนมากคิดว่าเงินคือปัจจัยผลักดันในการเข้ามาประกอบการ แรงผลักดันอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จทำให้เกิดความทุ่มเทจะขับเคลื่อนทุนทั้งหมดเพื่อที่จะสร้างรายได้

บุริม โอทกานนท์ (2556) ได้สรุปคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จไว้ 9 ประการ ดังนี้

1. มีเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำธุรกิจ
2. มีความมุ่งมั่นสูงในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จ
3. มีความสุภาพและอ่อนน้อมถ่อมตน
4. มีภาวะผู้นำ กล้าในการตัดสินใจและกล้าเสี่ยง
5. ทำงานรวดเร็ว และแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว
6. เป็นผู้มีความใฝ่ฝัน และสร้างสรรค์ในการพัฒนาสินค้าและบริการให้ดีขึ้น
7. มีความรักในธุรกิจที่ทำ
8. มีความชาญฉลาดในการเลือกหาทีมงานที่ไว้วางใจได้
9. มีความยินดีที่เป็นฝ่ายให้

ตลอดเวลา

Miller (1983) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และ Covin and Slevin (1989, 1990) จึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาศึกษาเพิ่มเติม โดยได้กล่าวถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. มีนวัตกรรม (Innovativeness)
2. มีความกล้าเสี่ยง (Risk Taking)
3. การทำงานเชิงรุก (Proactiveness)

สรุปได้ว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการจะต้องมีการกระบวนความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนานวัตกรรม มีความเชื่อมั่นในความสามารถและศักยภาพของตนเอง กล้าได้กล้าเสียเมื่ออยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ทำให้ต้องตัดสินใจ รวมไปถึงการมีการบริหารจัดการงานที่ดีและพร้อมที่จะมีการปรับปรุงพัฒนาสินค้าหรือบริการให้ตรงกับความต้องการของผู้ซื้อและมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน

2.3.1 ความหมายของการประเมิน

การประเมิน ได้ตรงกับคำว่า Evaluation หมายถึง กระบวนการในเก็บรวบรวมข้อมูล การตีความ และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำประกอบหรือเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจ การวิจัย (Research) การวัดผล (Measurement) การตรวจสอบรายงานผล (Appraisal) การควบคุมดูแล (Monitoring) การประเมิน (Assessment) การพิจารณาตัดสิน (Judgment) เป็นต้น

สมคิด พรหมจ้อย (2546) ให้ความหมายของการประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดการสารสนเทศช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประเมิน มีค่าเท่ากับ การวัดผล + การตัดสิน

การประเมินเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือแผนงานนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด

พิสนุ พองศรี (2550) ให้ความหมาย การประเมิน ไว้ว่าเป็นกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณประโยชน์ ของสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยการนำข้อมูลสารสนเทศหรือผลการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2551) ให้ความหมาย การประเมิน ไว้ว่าเป็นขั้นของการตัดสินใจ หรือการพิจารณาหรือสันนิษฐานในสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการวัด โดยอาศัยเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2551) ให้ความหมาย การประเมิน ไว้ว่าเป็น กระบวนการตีความหมาย (Interpretation) และการตีคุณค่า (Value Judgment) จากสิ่งที่วัดได้จากการวัด การประเมิน ด้วยวิธีการอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูล และมีเหตุผลประกอบในการพิจารณาตัดสินว่า กิจกรรมนั้นดีหรือเลวเพียงใดอย่างใดอย่างหนึ่ง

สมนึก ภัทธิยธนี (2551) กล่าวว่า การประเมิน หมายถึง การตัดสิน หรือการวินิจฉัยข้อมูลที่ได้จากการวัด โดยอาศัยเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างหนึ่งอย่างใด

สมคิด พรหมจ้อย (2552) ได้ให้ความหมาย การประเมิน ไว้ว่าเป็นการตรวจสอบถึงความก้าวหน้าของโครงการ หรือแผนในการดำเนินงาน ตลอดจนการพิจารณาผลที่เกิดขึ้นของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลที่เกิดขึ้นของโครงการนั้น ๆ ว่ามีมากน้อยเพียงใด และได้บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่

Stake (1990) กล่าวว่า การประเมิน เป็นการบรรยายและตัดสินคุณค่าหรือคุณภาพของโครงการ และการกำหนดออกแบบโครงการ (Program Design)

Suchman (1967) กล่าวว่า การประเมินเป็นการตัดสินผลลัพธ์อันเกิดจากการดำเนินโครงการบางอย่างที่มุ่งให้บรรลุจุดประสงค์ของโครงการที่มีคุณประโยชน์ในบางประการ

Stufflebeam and other (1971) กล่าวว่า การประเมินเป็นการกำหนดการในการจัดหา และกระแสนสารสนเทศ ที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกที่จะดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่มีรูปแบบการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ เพื่อการพิจารณาในการตัดสินใจในสิ่งที่มีความคุณประโยชน์ คุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้ทำการวัดและมีการนำเสนอสารสนเทศที่ได้ ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ตลอดจนสามารถปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปวางแผนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2.3.2 ประโยชน์และความสำคัญของการประเมิน

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2551) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการรับรองคุณภาพด้านการให้บริการ แม้ว่าจะไม่สามารถประกันผลสัมฤทธิ์ขั้นสูงสุดของโครงการได้ แต่ก็ยังเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่รับรองคุณภาพของการให้บริการได้ในระดับหนึ่ง
2. เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินทุนหรืองบประมาณได้ทราบเกี่ยวกับประเด็นปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง
3. การประเมินช่วยให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. การประเมินช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลัง โดยสามารถจะทราบได้ว่า โครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ปัญหาในการเลือกโครงการ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการช่วยลดความกดดันที่มาจากอำนาจการเมือง อันเนื่องจากโครงการที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก
5. เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ได้ข้อมูลสำหรับการป้อนกลับซึ่งมาจากผู้รับบริการ ทำให้ได้ทราบถึงข้อมูล ข้อจำกัด ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อันอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามโครงการ และสามารถนำมาปรับปรุงการดำเนินโครงการ ตลอดจนทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ

6. ช่วยให้ทราบเกี่ยวกับผลผลิตของกิจกรรมโครงการ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์

สมคิด พรหมจ้อย (2552) กล่าวถึงประโยชน์การประเมินโครงการ ดังนี้

1. ช่วยทำให้ได้รับสารสนเทศ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ
3. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินโครงการ
4. ช่วยให้ได้รับข้อมูลที่บอกลักษณะประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการ และเป็นแรงจูงใจในให้ผู้ปฏิบัติตามโครงการได้ทราบถึงผลการดำเนินงานของตนเองว่ามี จุดเด่น จุดด้อยอย่างไรรวมถึงการนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการมีความสำคัญกับผู้บริหาร หรือผู้อนุมัติงบประมาณในการช่วยตัดสินใจในการปรับปรุงหรือการยกเลิกโครงการ การกำหนดขั้นตอนที่ใช้ในการวิจัย เพื่อประเมินโครงการ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งและผู้อำนวยตอบสนองผู้ที่ใช้ผลการประเมินโครงการ ผู้ที่ใช้ผลการประเมินในแต่ละระดับนั้นจะมีความต้องการและมีความสนใจที่แตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น ผู้บริหารในระดับสูงจะมีความสนใจในข้อมูลด้านนโยบาย ผู้บริหารระดับรองจะมีความสนใจข้อมูลในด้านการวางแผน ซึ่งระดับปฏิบัติการจะมีความสนใจข้อมูลในขั้นตอนของการดำเนินโครงการ การประเมินโครงการในขั้นตอนที่เหมาะสม มีผลทำให้การประเมินมีคุณภาพ (เชาว์ อินเีย, 2553)

การประเมินโครงการ แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการศึกษาเอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อนดำเนินการประเมินโครงการ ผู้ประเมินจะต้องทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับโครงการ ได้แก่ โครงการที่เสนอขออนุมัติถ้าเป็น โครงการนำร่อง ก็ควรได้ศึกษาเอกสารความก้าวหน้าของโครงการ หรือถ้ามีผลการประเมินโครงการในฉบับสมบูรณ์ ก็ควรนำมาทำการศึกษาเพื่อทำให้ผู้ประเมินได้เข้าใจถึงความเป็นมาของโครงการ บริบทสภาพแวดล้อม เป้าหมาย และกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้ประเมินโครงการกำหนดประเด็นเกี่ยวกับการประเมินและตัวบ่งชี้ได้

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมิน ขั้นตอนนี้ผู้ประเมินโครงการจะต้องตอบข้อคำถามคำถามเกี่ยวกับหัวข้อดังนี้ จะทำการประเมินโครงการอะไร ทำไมถึงประเมินประเมินเพื่อใคร หรือใครจะเป็นผู้ใช้ผลการประเมิน ข้อมูลในการตอบคำถามเหล่านี้ ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ หรือสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ ผู้ให้การสนับสนุนโครงการ

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการกำหนดขอบเขตในการประเมินโครงการ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากอีกขั้นตอนหนึ่งที่จะทำให้การประเมินโครงการสามารถดำเนินการได้ โดยบรรลุเป้าหมายที่

กำหนดไว้พิจารณาจากข้อมูลในพื้นที่ซึ่งจะทำการประเมินและผู้ประเมินโครงการมีการติดตามบุคคล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 เป็นการกำหนดตัวชี้วัดและแหล่งข้อมูล การกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินโครงการสามารถกำหนดได้จากวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของโครงการ หรือจากรูปแบบการประเมินโครงการเชิงทฤษฎี เช่น การกำหนดตัวชี้วัดจากรูปแบบการประเมิน CIPP Model อาจจะมีการพิจารณาจากสิ่งที่คาดหวังของผู้ใช้ผลการประเมินโครงการก็ได้ ตัวชี้วัดมีลักษณะทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สำหรับเชิงปริมาณ เช่น จำนวนผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์ อัตราส่วนครูต่อจำนวนผู้เรียน เป็นต้น สำหรับเชิงคุณภาพ เช่น ความเหมาะสม ความสอดคล้อง หรือประสิทธิภาพในการดำเนินการ เป็นต้น

การกำหนดแหล่งข้อมูลในการประเมินนั้น จะต้องมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด เช่น ผู้ประเมินต้องการวัดความสำเร็จของโครงการ ซึ่งเป็นข้อมูลจากการวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เข้ารับการอบรม การใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวัดผล ซึ่งก็ไม่มี ความเหมาะสม อาจต้องทำการเก็บรวบรวมขึ้นมาใหม่ การพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการเพื่อทำการสอบถามหรือสัมภาษณ์ ในโครงการ มีแนวทางในการพิจารณา 2 รูปแบบ ดังนี้

1. จากบนสู่ล่าง (Top down) เป็นลักษณะของการเก็บรวบรวมและการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากผู้รับผิดชอบจากระดับสูงไปสู่ระดับต่ำในการดำเนินโครงการ และบุคคลในระดับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับโครงการนั้น ๆ

2. จากล่างสู่บน (Bottom up) เป็นลักษณะของการรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานโครงการ รวมทั้งเป็นกลุ่มบุคคลเป้าหมายของโครงการนั้น ๆ และกลุ่มบุคคลที่จะได้รับผลกระทบจากการดำเนินโครงการ โดยเริ่มต้นจากผู้รับผิดชอบโครงการในระดับผู้น้อยหรือในระดับล่างไปสู่ผู้รับผิดชอบในระดับชั้นผู้ใหญ่หรือระดับสูง

ขั้นตอนที่ 5 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากโครงการ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับว่าข้อมูลที่ผู้ประเมินโครงการเก็บรวบรวมมา เช่น จำนวนของผู้เข้าร่วมอบรมโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ความคิดเห็นต่อโครงการลักษณะมาตราประมาณค่า ใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลที่เก็บจากเอกสาร โดยวิธีการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เป็นต้น จะใช้เทคนิคในการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 6 สรุปผลการประเมินโครงการ โดยผู้ประเมินจะเน้นประเด็นที่มีความสำคัญ คือ ผลผลิตจากการดำเนินโครงการ ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือค้นพบ และข้อจำกัดในการดำเนินโครงการ ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาโครงการ และด้านอื่น ๆ เช่น

1. การให้การยอมรับโครงการจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. การขยายผลของโครงการและความต้องการโครงการที่ต่อเนื่อง
3. การเกิด “สิ่งใหม่” ในโครงการเช่น เทคโนโลยีต่าง ๆ ทางวิชาการ
4. การปรับเปลี่ยนสภาวะแวดล้อมทางกายภาพหรือทางสังคม
5. การได้ปฏิบัติจะทำให้เกิดการเรียนรู้และช่วยทำให้เกิดการพัฒนาทรัพยากร
6. การกระจายผลให้เป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง
7. การพัฒนาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของโครงการด้านอื่น ๆ

พิสนุ พงศรี (2553) ได้กล่าวถึง การประเมินโดยทั่วไปจะมีขั้นตอนที่สามารถปรับ ข้าม ลด หรือเพิ่มขั้นตอน หรือปรับแก้ไขรายละเอียดได้ตามความเหมาะสมสอดคล้องกับโครงการที่ประเมิน เช่น อาจไม่มีการกำหนดค่าน้ำหนัก การกำหนดเกณฑ์การประเมินอาจมีหลายระดับ หรือในบางขั้นตอนสามารถสลับก่อนและหลัง หรือเชื่อมโยงไปมาบ้าง โดยเฉพาะขั้นตอนของการศึกษาสิ่งที่จะประเมินกับการกำหนดวัตถุประสงค์ และประเด็นในการประเมิน สามารถกำหนดอะไรก่อนหรือหลังก็ได้ เพราะในทั้ง 2 ขั้นตอนจำเป็นต้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกันอยู่แล้ว

แนวทางการกำหนดเกณฑ์การประเมิน

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน มีแนวทางในการกำหนดได้หลากหลายวิธี ดังนี้

1. กำหนดจากตัวชี้วัดผลสำเร็จของโครงการหรือเป้าหมาย โดยที่เป้าหมายของโครงการเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของโครงการที่ผู้จัดทำโครงการกำหนดระดับความต้องการ หรือระดับที่คาดหวังให้เกิดขึ้น จากการดำเนินโครงการโดยทั่วไปจะกำหนดทั้งเป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และเป้าหมายจะทำหน้าที่เป็นทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินควบคู่กันไป ซึ่งนักประเมินสามารถนำมากำหนดเป็นเกณฑ์การประเมินโครงการได้นอกจากนี้ในบางโครงการอาจกำหนดตัวชี้วัดผลสำเร็จของโครงการไว้ ซึ่งนักประเมินก็นำมากำหนด เป็นได้ทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินโครงการ
2. กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ต้องการประเมิน เป็นการกำหนดเกณฑ์การประเมินโดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ร่วมกันกำหนดขึ้น เช่น ให้ครูที่เชี่ยวชาญในการสอนวิชาภาษาไทย กำหนดเกณฑ์การสอบผ่านของนักเรียน การให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยเข้าร่วมกำหนดเกณฑ์การประเมินคุณภาพผลงาน ด้านการวิจัยของครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น เกณฑ์ที่ถูกกำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญอาจทำให้เกิดความเอนเอียงไปตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
3. การกำหนดจากการคาดหวังในเหตุการณ์ที่ผ่านมา จะมี 2 ลักษณะ คือ
  - 1) การคาดหวังเชิงคุณลักษณะ เป็นการคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งไม่สามารถกำหนดเป็นตัวเลขได้ แต่มีข้อมูลเชิงคุณลักษณะ โดยใช้เทคนิคการคาดหวัง เช่น เทคนิคเดลฟาย (DELPHI) เทคนิคการวิจัยอนาคต (EDFR) เป็นต้น
  - 2) การคาดหวังเชิงปริมาณ เป็นการคาดหวังเหตุการณ์ในอนาคต จะเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้เทคนิคในการคาดหวัง ยกตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์การถดถอย (Regression analysis) การวิเคราะห์อนุกรมเวลา (Time series analysis) เป็นต้น
4. การเปรียบเทียบผลการประเมินระหว่างกลุ่มในแต่ละช่วงเวลา เป็นเกณฑ์การประเมินที่จะเปรียบเทียบสภาพหรือผลการประเมินระหว่างกลุ่มในแต่ละช่วงเวลา เช่น เปรียบเทียบปริมาณของงานวิจัยของอาจารย์ในปีปัจจุบันเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา หรือเปรียบเทียบจำนวนครูที่สมัครเข้าฝึกอบรมในโครงการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในปีปัจจุบันเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา เป็นต้น

5. การกำหนดเกณฑ์การประเมินโดยยึดตามเกณฑ์มาตรฐาน (Norms) เช่น การใช้เปอร์เซ็นต์ไทรที่ระดับเกณฑ์ต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ การใช้เกณฑ์นี้ควรพิจารณาความเหมาะสมกับสิ่งที่จะประเมินด้วยว่ามีความเหมาะสมและสอดคล้องกันหรือไม่

6. การใช้ Evaluator's Program Description เป็นการพัฒนาตัวชี้วัดควบคู่ไปกับการกำหนดมาตรฐานในการประเมินที่คาดหวังในครั้งเดียวกัน เป็นไปตามแนวคิดของ Kosecoff (1989) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้ประเมินใช้ในการบันทึกข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงการบรรลุความสำเร็จของกิจกรรมตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3 ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของเป้าหมายซึ่งจะแสดงไว้แต่ละเป้าหมาย ส่วนที่ 2 เป็นกิจกรรมที่จะดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด และส่วนที่ 3 เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จของกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม

สรุปได้ว่า การออกแบบและการวางแผนการประเมินโครงการ จำเป็นต้องมีการกำหนดประเด็นในการประเมินตัวชี้วัด และเกณฑ์ในการประเมินให้มีความสอดคล้อง ครอบคลุม และชัดเจน ประเด็นในการประเมินจึงมีความสำคัญที่บอกถึงความต้องการจำเป็นในการประเมินโครงการ ในขณะที่ตัวชี้วัดจะเป็นสิ่งที่ช่วยบ่งชี้ให้สิ่งที่ประเมินชัดเจนดียิ่งขึ้น ส่วนเกณฑ์การประเมินเป็นสิ่งที่บอกระดับของคุณภาพหรือคุณลักษณะต่าง ๆ ของโครงการ ในการกำหนดประเด็นที่จะประเมินและตัวชี้วัด สามารถพัฒนาได้จากหลากหลายแหล่งที่มา สำหรับตัวชี้วัดสามารถจำแนกได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ซึ่งจะใช้ในการแบ่ง เช่น ในการกำหนดเกณฑ์การประเมินอาจกำหนด โดยใช้รูปแบบความเจริญงอกงาม รูปแบบสัมบูรณ์หรือมาตรฐานและรูปแบบเชิงสัมพัทธ์ ซึ่งมีแนวทางในการกำหนดจากเป้าหมายหรือตัวชี้วัดการบรรลุผลสำเร็จของโครงการโดยกำหนดผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ต้องประเมิน กำหนด โดยคาดหวังจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว การเปรียบเทียบผลการประเมินระหว่างกลุ่มในแต่ละช่วงเวลา การใช้เกณฑ์มาตรฐานการประเมินและใช้ Evaluator's Program Description (EDP) ในการพัฒนาประเด็นในการประเมิน ตัวชี้วัด และเกณฑ์ในการประเมินจะต้องครอบคลุมและมีความชัดเจน สอดคล้องกัน และมีความเป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการประเมิน และช่วยให้ได้สารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการที่จะประเมินได้จริง (อ้างอิงจากไฟล์ Sangnikool Rampai)

2.4 แนวคิด ทฤษฎีและโมเดลการประเมิน

โมเดลของครอนบาค (Cronbach's Concepts and Model) โดยเห็นว่า การประเมินเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล และการใช้สารสนเทศเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมทางการศึกษา และการประเมินนั้นไม่ควรจะใช้เพียงแบบทดสอบอย่างเดียว ควรใช้แนวทางการประเมินอีก 4 แนวทาง อันได้แก่ 1) การศึกษากระบวนการ 2) การวัดศักยภาพผู้เรียน 3) การวัดทัศนคติ และ 4) การติดตามผล

โมเดลของไทเลอร์ (Tyler's Rationale and Model of Evaluation) เป็นแนวคิดในการประเมินระดับชั้นเรียน โดยเห็นว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างไร ดังนั้น การประเมินในความเห็นของไทเลอร์ จึงหมายถึง การเปรียบเทียบผลระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถกระทำได้จริงหลังจากที่มีการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

แนวคิดของอัลคิน (Alkin's Concept of Evaluation) เป็นการประเมินโดยกระบวนการคัดเลือกข้อมูลและการจัดระบบสารสนเทศที่มีประโยชน์เพื่อนำเสนอต่อผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจหรือเพื่อเลือกแนวทางในการทำกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ

แนวคิดการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่มีประโยชน์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจ โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ 1) การประเมินสถานะแวดล้อม 2) การประเมินปัจจัยป้อนเข้า 3) การประเมินกระบวนการ และ 4) การประเมินผลผลิต

สตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam; et al. 1971) (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2544) กล่าวว่า แบบจำลองโมเดลชิป ประกอบด้วย การประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินสถานะแวดล้อม การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิต และได้สรุปการประเมินแบบจำลองชิป ดังนี้

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำสารสนเทศที่ได้มากำหนดวัตถุประสงค์โดยระบุสภาพแวดล้อม อธิบายสภาพที่คาดหวังไว้กับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ความต้องการจำเป็น (needs) และปัญหาเพื่อนำไปแก้ไขโดยการวิเคราะห์ปัญหา และนำไปพัฒนาเป็นวัตถุประสงค์ การประเมินสถานะแวดล้อมช่วยให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการบริหารในการตัดสินใจเพื่อนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการประเมิน

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอสารสนเทศ กำหนดวิธีการในการใช้ทรัพยากรเพื่อให้ผลการประเมินบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในทางปฏิบัติจะระบุเกี่ยวกับความรับผิดชอบของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยุทธวิธีเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย และการประเมินปัจจัยเบื้องต้นช่วยให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารต่อการตัดสินใจด้านการวางแผน

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) เป็นการกำกับติดตามการประเมินเพื่อหาจุดเด่น จุดด้อย โดยผลการประเมินจะเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการปรับปรุงการประเมินให้สามารถดำเนินการได้ต่อไปและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินกระบวนการมีบทบาทสำคัญในการให้สารสนเทศเป็นระยะเพื่อเป็นการตรวจสอบ การประเมินสารสนเทศที่ได้จึงเป็นกระบวนการที่จะนำไปวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนในการประเมิน และกระบวนการจะทำให้ได้สารสนเทศที่ช่วยในการตัดสินใจสำหรับผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนแผนงานได้อย่างเหมาะสม

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อประกอบการพิจารณาการตัดสินใจ หรือการแสดงความคิดเห็นต่อความสำเร็จของโครงการ ทั้งในขณะที่ยังดำเนินการดำเนินอยู่และโครงการสิ้นสุดลง การประเมินผลผลิตจะได้ข้อมูลที่น่ามาช่วยในการตัดสินใจว่ามีกิจกรรมใดบ้างที่ควรทำต่อไป และกิจกรรมใดบ้างที่ควรเลิกทำหรือนำไปสู่การปรับปรุงใหม่

ดังนั้น สรุปได้ว่า ทฤษฎี และโมเดลการประเมินของสตัฟเฟิลบีม เป็นทฤษฎีที่มีความครอบคลุมและมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการประเมิน 4 ประเด็น อันประกอบด้วย 1) การประเมินสถานะแวดล้อมหรือความต้องการ (Context evaluation) 2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) 3) การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) 4) การประเมินผลผลิต/ผลลัพธ์ (Product evaluation)

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ในปัจจุบันทรัพยากรมนุษย์ถือว่าเป็นกุญแจที่สำคัญนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กรหากองค์กรใดมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีศักยภาพและมีคุณธรรมก็สามารถนำพาองค์กรไปสู่การเติบโตที่สูงขึ้นได้ จึงเห็นได้ว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การพัฒนาความเฉลียวฉลาดและทักษะของบุคคลเพื่อส่งเสริมให้มีความรู้ ความสามารถและมีสมรรถนะในการทำงานให้สูงขึ้น ซึ่งมีกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายและความสำเร็จขององค์กรส่งผลให้ผลงานออกมามีประสิทธิภาพ (Nadler & Wiggs, 1989) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นการดำเนินกิจกรรมเพื่อก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะด้านฝีมือและประสบการณ์โดยทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (อนิวัช แก้วจำนงค์, 2552) นอกจากนั้นงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จึงเป็นการคัดเลือกคนดี มีความรู้ความสามารถให้เข้ามาทำงานในองค์กร โดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถ รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีความพร้อมในการรับมือต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และที่สำคัญทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นปัจจัยที่บ่งบอกถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรด้วย ดังนั้นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการเรียนรู้จึงเป็นประเด็นสำคัญของการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการแข่งขันประจำท้องถิ่น

McLacan (1989) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การใช้การบูรณาการของการฝึกอบรม การพัฒนาองค์การและการพัฒนาอาชีพเพื่อปรับปรุงบุคคล กลุ่ม และประสิทธิผลขององค์การ

Meggison, Banfield and Joy-Matthews (1999) ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นคำทำให้อธิบายวิธีการบูรณาการแบบองค์รวมที่เกี่ยวกับการกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานใช้การแบ่งลำดับการเรียนรู้เทคนิคและกลยุทธ์

Swanson and Holton (2001, p.4) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง กระบวนการสร้างความชำนาญให้บุคลากร และการพัฒนาเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

ดังนั้น สรุปได้ว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หมายถึง การพัฒนาความรู้ ความสามารถของบุคคลโดยผ่านกระบวนการฝึกอบรมในรูปแบบต่าง ๆ การให้การศึกษา ตลอดจนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในการในการบริหารจัดการองค์กร

2.6 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของบุคคล

อากรณ ภูวิทย์พันธ์ (2548) กล่าวว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง ศักยภาพความสามารถหรือสมรรถนะส่วนบุคคล ที่มีการแสดงพฤติกรรมออกมา เป็นการตอบคำถามว่า "ทำอย่างไรงานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จ (How)" มากกว่าการตอบว่า "หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการอะไร (What)" การกำหนดความสามารถ (Competency) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ KSA ซึ่งมีความหมาย ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกส่งสมมาจากการศึกษา ทั้งในสถาบัน การศึกษา สถาบันฝึกอบรม/สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสาขาวิชาชีพเดียวกันและต่างสาขาวิชาชีพ

2. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาและหมั่นฝึกฝนให้เกิดขึ้นจนเป็นความชำนาญซึ่งจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อทำการฝึกปฏิบัติจนเกิดทักษะนั้นขึ้นมา

3. พฤติกรรมที่พึงปรารถนา (Attributes) คือ สิ่งที่ต้องการต้องการให้เป็น เช่น ความใฝ่รู้ ความซื่อสัตย์ ความรักในองค์กรและความมุ่งมั่นในความสำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2548) อธิบายว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลหนึ่ง ๆ สามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานในองค์กร การที่บุคคลจะแสดงสมรรถนะด้านใดด้านหนึ่งออกมาได้นั้นจะต้องมีองค์ความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น สมรรถนะด้านการบริการที่ดี ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ในงาน ทักษะที่เกี่ยวข้อง เช่น การแสวงหาข้อมูลจากระบบคอมพิวเตอร์ และคุณลักษณะเฉพาะของบุคคล เช่น การเป็นคนใจเย็น มีความอดทน และชอบช่วยเหลือผู้อื่นแล้ว บุคคลก็ไม่อาจจะแสดงสมรรถนะของการบริการที่ดีได้

Spencer and Spencer (1993) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของสมรรถนะในการปฏิบัติงานว่า ได้กำหนดขึ้นมาจากบุคลิกภาพและฝังแน่นเป็นแนวพฤติกรรม แนวความคิดที่จะนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยแบ่งได้เป็น 5 ลักษณะ

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง องค์ความรู้หรือข้อมูลอย่างเฉพาะเจาะจงที่บุคคลนั้น ๆ มีความรอบรู้ซึ่งเป็นสมรรถนะที่มีความซับซ้อน

2. ทักษะ (Skill) หมายถึง ความชำนาญ ความเชี่ยวชาญหรือความสามารถ ในการปฏิบัติหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดจนเกิดคล่องแคล่ว ทั้งที่เกิดจากการใช้สมองหรือความสามารถทางร่างกาย

3. อัตมโนทัศน์ (Self-Concept) หมายถึง การรับรู้ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่เกี่ยวกับตนเอง รวมไปถึงทัศนคติ (Attitudes) การแสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบทั้งต่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ค่านิยม (Values) ซึ่งเป็นความเชื่อที่คนสนใจและยึดถือเป็นมาตรฐาน (Standard) ในการประพฤติ (Calhoun, 1973)

4. คุณลักษณะเฉพาะ (Traits) หมายถึง ลักษณะทางด้านกายภาพ (Physical) และลักษณะนิสัยของบุคคลที่มีการแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ และเป็นแบบนั้นอย่างสม่ำเสมอ

5. แรงจูงใจ (Motive) หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่มีอยู่ในตัวบุคคลและค่านึงถึงความต้องการซึ่งเป็นแรงขับให้มีการแสดงพฤติกรรมเป็นแรงจูงใจ ส่งเสริมให้เลือกจะทำหรือแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ และเป็นสาเหตุที่ทำให้แต่ละบุคคลแสดงพฤติกรรมที่ต่างกัน มีคำจำกัดความของสมรรถนะไว้ว่า คือ บุคลิกที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้สร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่รับผิดชอบได้

กล่าวโดยสรุป สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมาในเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลให้บุคคลปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากพฤติกรรมที่แสดงออกซึ่งความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน

สามารถวัดและสังเกตเห็นได้ อาจเกิดจากพรสวรรค์หรือการเสริมสร้างขึ้นโดยผ่านการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมและการพัฒนา

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

นิพา ศรีวระมย์(อุประ) (2558) ได้ศึกษาการส่งเสริมสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า 1. นักศึกษามีเจตคติในระดับดีต่อการเป็นผู้ประกอบการ 2. สถานภาพของบุคคล ได้แก่ เพศ และคณะวิชา มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ที่ระดับ 0.01 สำหรับข้อเสนอแนะได้แก่ควรให้มีการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการ โดยบูรณาการในการประเมินผล การสอนทุกวิชาควบคู่กับกิจกรรมนอกเวลาเรียน เพื่อให้ นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญความเป็นผู้ประกอบการที่ต้องคิดเป็น และรับผิดชอบโดยพยายามสร้างความสำเร็จสูงสุด ไม่ว่าจะทำอาชีพอะไรก็ตาม

อนงค์ รุ่งสุข (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม การควบคุมพฤติกรรม การศึกษาการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และความตั้งใจในการผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ระดับเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการ และการควบคุมพฤติกรรม สามารถทำนายความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

สุธีรา อะทะวงษา (2556) ได้ศึกษา คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ และลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ ทุกตัวมีส่งผลทางบวกต่อตัวแปรลักษณะของสถานประกอบการ และส่งผลทางอ้อมต่อการเติบโตของสถานประกอบการ อีกทั้งตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อการเติบโตของสถานประกอบการที่สำคัญ คือ การทำงานเชิงรุก กลยุทธ์การตลาด และนวัตกรรม แสดงให้เห็นว่าการมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการยิ่งมากขึ้นเท่าไรจะส่งผลทำให้การทำงานในสถานประกอบการ มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น

ชลิตา บุญญา (2557) ได้ศึกษา คุณลักษณะของผู้ประกอบการและโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้าง ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ คุณลักษณะของผู้ประกอบการ ในแต่ละด้าน ได้แก่ 1. ความสามารถในการโน้มน้าว 2. การวางแผนเพื่ออนาคต 3. อำนาจการตัดสินใจ 4. การเข้าใจตนเอง และ 5. โอกาสของธุรกิจ ส่วนปัจจัยด้านที่เหลือไม่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้างในเขตกรุงเทพฯ

มารยาท โยทองยศ และคณะ (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยผลการวิจัย พบว่า เจตคติ บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ในความสามารถ ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเจตคติ

มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ มากที่สุด รองลงมา คือ บรรทัดฐานทางสังคมส่งผลทางอ้อมผ่านเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ ต่อมา คือ การรับรู้ในความสามารถมีผลทางตรงต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) ได้ศึกษา คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท ด้านบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานครไม่ได้มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยที่ศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและรายได้ต่อเดือน ในขณะที่อาชีพของนักศึกษา ประสบการณ์ในการทำธุรกิจของบิดามารดา และประสบการณ์ในการทำธุรกิจของนักศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สมชาย เจือจาน (2561) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1. ควรส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระให้กับนักศึกษาในรูปของคณะกรรมการ โดยดำเนินการตามแนวทางของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจของสถานศึกษา โดยมีการจัดประชุม ให้ความรู้ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในการจัดทำแผนธุรกิจ โดยดำเนินงานตามแผนธุรกิจโดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาทำหน้าที่กำกับ ความช่วยเหลือในการดำเนินงาน โดยเน้นการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง โดยให้นักศึกษาดูงาน สถานประกอบการนอกพื้นที่ ปัจจัยที่มีผลให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ ได้แก่ 1. ความสามารถในการกำกับกิจกรรมจนไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นนวัตกรรม 2. การยอมรับทางการตลาด 3. การบริหารจัดการที่ดีเพื่อนำไปสู่การใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมในการผลิตและการตลาด 4. การสร้างความร่วมมือจากเครือข่ายการทำงาน และ 5. ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่และงบประมาณ

วรัทยา ธรรมกิตติภาพ และกรรภา เจริญชันษา (2562) ได้ศึกษา คุณลักษณะของผู้ประกอบการสร้างสรรค์และกิจกรรมเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ พบว่า 1) คุณลักษณะผู้ประกอบการสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ การเรียนรู้ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด การให้ความสำคัญกับความคิด ความสนุกสนาน ร่าเริง ความทะเยอทะยานสูงและการไม่หยุดนิ่ง 2) กิจกรรมเตรียมความพร้อมเพื่อการการเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาอุดมศึกษา มีทั้งสิ้น 10 กิจกรรม การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมฯ จำแนกตามภาคเรียนและชั้นปี พบว่า ชั้นปีที่ 1 มี 1 กิจกรรม ได้แก่ การบรรยายพิเศษทางวิชาการ ชั้นปีที่ 2 มี 3 กิจกรรม ได้แก่ การคิดแบบสร้างสรรค์การบรรยายพิเศษทางวิชาการ และกิจกรรมเปิดโลกทัศน์ ชั้นปีที่ 3 มี 8 กิจกรรม ได้แก่ การฝึกอบรมประกอบอาชีพอิสระ การบรรยายพิเศษทางวิชาการ การแนะนำด้านอาชีพ การฝึกงานระยะสั้น โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับสถานประกอบการ โครงการพี่พบน้อง กิจกรรมค่ายพัฒนาอาชีพ และการสอนโดยใช้กรณีศึกษา ชั้นปีที่ 4 มี 3 กิจกรรม ได้แก่ การฝึกอบรมประกอบอาชีพอิสระ การบรรยายพิเศษทางวิชาการและการแนะนำด้านอาชีพ 3) การตรวจสอบกิจกรรมการเตรียมความพร้อมฯ พบว่า กิจกรรมที่ออกแบบและสร้างขึ้น มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้จัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับ มากถึงมากที่สุด

วิเลิศ ภูริวัชร และคณะ (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการ กรณีศึกษาประเทศไทย พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนที่ในด้าน

ระบบโครงสร้างพื้นฐานของประเทศส่งผลต่อการสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด ลำดับต่อมา คือ ความเท่าเทียมทางสังคมวัฒนธรรม และการเปิดกว้างทางการตลาด

กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ และคณะ (2559) ทำการศึกษา ภูมิหลังความสามารถในการสร้างสรรค์ และความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการสร้างสรรค์ ความสามารถในการเผชิญ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค มีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ นักศึกษา

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Yun (2010) ได้ศึกษา ความสำคัญต่อความตั้งใจในความเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยในประเทศจีนที่ศึกษาในสาขาเศรษฐศาสตร์และสาขาการจัดการ โดยนักศึกษา ทั้งหมดมีความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ปัจจัยด้านการประกอบการมีผลกระทบทางบวกต่อ ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งประกอบด้วย 1. การเรียนรู้ 2. การสร้างแรงบันดาลใจ และ 3. ทรัพยากร โดยสรุปผลการวิจัย ได้ว่า (1) การเรียนรู้และการสร้างแรงบันดาลใจมีผลต่อความมั่นใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา (2) แหล่งทรัพยากรจากศูนย์บ่มเพาะ มีผลตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ (3) ความสามารถจะเป็นสิ่งสนับสนุนให้เกิดแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Canever, Barral และ Ribeiro (2017) ได้วิจัย สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย รัฐบาลและเอกชนที่มีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในประเทศบราซิล ผลการวิจัย พบว่า ระบบการศึกษาสามารถสร้างความได้เปรียบในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจในประเทศ โดยมหาวิทยาลัยใน บราซิลมีการจัดการศึกษา 2 รูปแบบ คือ 1. มหาวิทยาลัยรัฐบาลจะเน้นด้านวิทยาศาสตร์และมีหน้าที่ ในการพัฒนานวัตกรรมมากกว่าการตอบสนองความต้องการของสังคม 2. มหาวิทยาลัยเอกชนนักศึกษา จะมุ่งค้นหาความต้องการของชุมชนสร้างการประกอบการ พบว่า สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรัฐบาล และเอกชนไม่มีนัยสำคัญที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรัฐบาลไม่ได้ แตกต่างจากมหาวิทยาลัยเอกชนและไม่มีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ และพบว่า มหาวิทยาลัยรัฐบาลไม่ได้เอื้ออำนวยและส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการเท่ากับมหาวิทยาลัยเอกชน

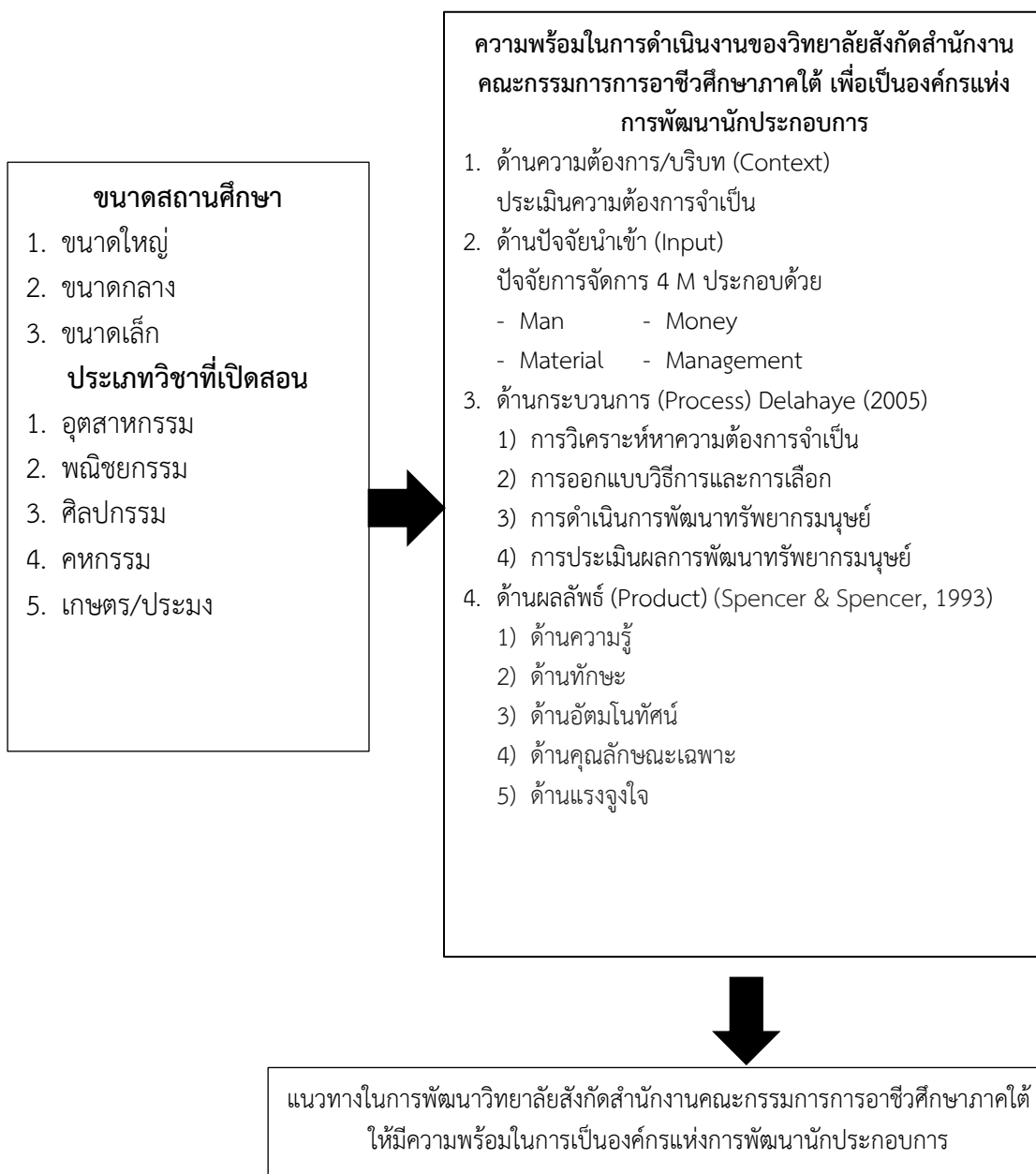
Tessema Gerba (2012) ได้ศึกษา ผลกระทบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาในประเทศเอธิโอเปีย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1. เปรียบเทียบความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศเอธิโอเปีย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 156 คน เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม ประกอบด้วย 7 ส่วน คือ 1. ลักษณะแรงดึงดูด 2. ส่วนบุคคล 3. บรรทัดฐานทางสังคม 4. ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง 5. ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ 6. ความต้องการในการบรรลุผลสำเร็จ และ 7. ความเชื่อในอำนาจและเครื่องมือสนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนในด้านการประกอบมีแนวโน้ม และความตั้งใจ มากกว่านักศึกษาที่ไม่ได้เรียนการประกอบการ และนักศึกษาเพศชายในสาขาการจัดการมีแรงจูงใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง กล่าวโดยสรุปความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการแปรผันตามเพศของนักศึกษา โดยนักศึกษาเพศหญิงสาขาการจัดการมีความสนใจที่จะทำงานที่ได้รับเงินเดือนมากกว่า นักศึกษาเพศหญิงสาขาวิศวกรรม และนักศึกษาเพศหญิงสาขาการจัดการและวิศวกรรมมีแนวโน้มว่า

จะทำงานเพื่อรับเงินเดือน โดยเฉพาะนักศึกษาเพศหญิง สาขาวิศวกรรมมีแนวโน้มในการหางานเพื่อรับเงินเดือนที่มากกว่า นักศึกษาของสาขาการจัดการ

Passoni และ Glavam (2018) ทำการศึกษา ผลกระทบด้านการเป็นผู้ประกอบการ และความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ระหว่างนักศึกษาสาขาการจัดการวิศวกรรม และสาขาการบัญชี พบว่า การศึกษาในด้านการประกอบการมีผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการจัดการวิศวกรรมและสาขาการบัญชี และประเด็นเพิ่มเติมในงานวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการมากที่สุดเมื่อเทียบกับสายวิศวกรรมทั้งหมด

Souitaris, Zerbinati และ Al-Laham (2007) ทำการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสนับสนุนความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ และวิศวกรรม โดยศึกษาผลกระทบด้านการเรียนรู้ แรงบันดาลใจและแหล่งทรัพยากร พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรจะมีความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ และมีบรรทัดฐานทางสังคมสูงขึ้น ขณะที่กลุ่มนศึกษานอกระบบจะไม่ปรากฏ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ว่า การได้เข้าร่วมหลักสูตรของนักศึกษาสามารถยกระดับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการได้ ในขณะที่การพัฒนาแรงบันดาลใจเป็นประโยชน์ต่อหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการทางสังคมและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ เพราะการมีความรู้และทรัพยากร ช่วยเพิ่มโอกาสในความสำเร็จให้กับผู้ที่ริเริ่มเป็นผู้ประกอบการกิจการ ส่วนแรงบันดาลใจจะเพิ่มเจตคติดีและความตั้งใจ ทำให้นักศึกษามีความพยายามเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการให้กลายเป็นอาชีพต่อไป

2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) (Creswell, 2003) โดยใช้ข้อมูลในระยะที่หนึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ส่วนในระยะที่สองเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 เป็นการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ใช้วิธีการในเชิงปริมาณ โดยประยุกต์กรอบแนวคิดการประเมินรูปแบบ CIPP Model ในการประเมินความพร้อมโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) โดยการประยุกต์กรอบของความ ต้องการและจำเป็นของสถานศึกษา
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) โดยการประยุกต์กรอบแนวคิด ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ร่วมกับทฤษฎีการบริหารจัดการ 4 M ประกอบด้วย Man, Money, Material & Management
3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) โดยการกำหนดกรอบตามกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ Delahaye (2005) ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้
  - 1) การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 2) การออกแบบวิธีการและการเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 3) การดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
  - 4) การประเมินผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
4. การประเมินผลลัพธ์ (Product Evaluation) โดยใช้กรอบคุณลักษณะของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของ (Spencer & Spencer, 1993, pp. 10-11) โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ
  - 1) ด้านความรู้
  - 2) ด้านทักษะ

- 3) ด้านอัตมโนทัศน์
- 4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ
- 5) ด้านแรงจูงใจ

วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (Population and Samples)

3.1.1 ประชากร (Population)

การศึกษาเรื่องการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนา นักประกอบการ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษาของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ (ข้อมูล ณ วันที่ 25 มกราคม 2563) จำนวน 100,442 คน และผู้ประกอบการในพื้นที่จังหวัดภาคใต้

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง (Samples)

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียน นักศึกษา และสถานประกอบการ ที่เกี่ยวข้องในวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ประจำปีการศึกษา 2564 โดยกำหนดขนาดตัวอย่างขั้นต่ำ โดยใช้หลักการคำนวณของ (Cohen, 1977) ผ่านการใช้โปรแกรม G*POWER (Erdfelder et al., 2007) โดยกำหนดค่าขนาดอิทธิพล (Effect Size) .25 ค่าความคลาดเคลื่อน .05 และอำนาจทดสอบ .95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน หลังจากนั้นใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดให้ขนาดสถานศึกษาและประเภทของสาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นชั้นในการสุ่มโดย ในหนึ่งประเภทการจัดการศึกษาจะสุ่มสถานศึกษา โดยจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ขนาดละ 2 สถานศึกษา โดยในแต่ละสถานศึกษา จะประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียน และสถานประกอบการในอัตราส่วน 1:3:10:2 รวมสถานศึกษาละ 16 คน รวมจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 384 คน รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทและขนาดของสถานศึกษา

ประเภทวิชา	ขนาด	สถานศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง				จำนวน
			ผู้บริหาร	ครู	นักเรียน	ผู้ประกอบ	
อุตสาหกรรม	ใหญ่	วท.สตูล	1	3	10	2	16
		วท.หาดใหญ่	1	3	10	2	16
	กลาง	วท.จະนะ	1	3	10	2	16
		วท.ปัตตานี	1	3	10	2	16
	เล็ก	วท.นาทวี	1	3	10	2	16
		วท.เบตง	1	3	10	2	16
พาณิชย์กรรม	ใหญ่	วท.สงขลา	1	3	10	2	16
		วท.สุราษฎร์ธานี	1	3	10	2	16
	กลาง	วท.ระนอง	1	3	10	2	16
		วท.ปัตตานี	1	3	10	2	16
	เล็ก	วท.หลวงประจักษ์	1	3	10	2	16
		วท.ราษฎร์นิก	1	3	10	2	16
		วท.ละงู	1	3	10	2	16
ศิลปกรรม	ใหญ่	วท.ภูเก็ต	1	3	10	2	16
		วท.นครศรีธรรมราช	1	3	10	2	16
	กลาง	วท.ยะลา	1	3	10	2	16
	เล็ก	วท.นครศรีธรรมราช	1	3	10	2	16
คหกรรม	ใหญ่	วท.สงขลา	1	3	10	2	16
		วท.นครศรีธรรมราช	1	3	10	2	16
	กลาง	วท.ยะลา	1	3	10	2	16
	เล็ก	วท.นครศรีธรรมราช	1	3	10	2	16
		วท.ปัตตานี	1	3	10	2	16
ประมง/ เกษตร	เล็ก	วท.สตูล	1	3	10	2	16
		วท.ติณสุลานนท์	1	3	10	2	16
		วท.ปัตตานี	1	3	10	2	16

คำอธิบายจากตารางที่ 3.1 วท. หมายถึง วิทยาลัยเทคนิค, วท. หมายถึง วิทยาลัยอาชีวศึกษา, วท. หมายถึง วิทยาลัยการอาชีพ, วท. หมายถึง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี, วท. หมายถึง วิทยาลัยประมง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มีลักษณะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) สร้างขึ้นมาจากการศึกษาระเบียบการสร้างแบบสอบถาม รวมไปถึงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ขนาดสถานศึกษา ผู้บริหาร ครู และนักเรียน นักศึกษาในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนา นักประกอบการ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) ผู้วิจัยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ CIPP: Context Evaluation, Input Evaluation, Process Evaluation, Product Evaluation, Impact Evaluation (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2542 หน้า 27) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเตรียมความพร้อมของการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนา นักประกอบการ ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 โครงสร้างของแบบสอบถามจำแนกตามกรอบการประเมิน

กรอบการประเมิน	ประเด็นการประเมิน	จำนวน(ข้อ)
ด้านบริบท (Context)	ความต้องการจำเป็น	10
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	1) บุคลากร (Man)	3
	2) งบประมาณ (Money)	3
	3) วัสดุอุปกรณ์ (Material)	3
	4) การบริหารจัดการ (Management)	3
ด้านกระบวนการ (Process)	1) การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3
	2) การออกแบบวิธีการและการเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3
	3) การดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3
	4) การประเมินผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	3
ด้านผลลัพธ์ (Product)	1) ด้านความรู้	3
	2) ด้านทักษะ	3
	3) ด้านทัศนคติ	3
	4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ	3
	5) ด้านแรงจูงใจ	3
รวม		49

ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการประเมินความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการไว้ ดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ประเด็นการประเมินจำแนกตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง

กรอบการประเมิน	ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง
ด้านบริบท (Context)	ผู้บริหาร, ครู
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)	ผู้บริหาร, ครู
ด้านกระบวนการ (Process)	ผู้บริหาร, ครู
ด้านผลลัพธ์ (Product)	ผู้บริหาร, ครู, นักเรียน นักศึกษา, สถานประกอบการ

3.3 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทฤษฎีเอกสาร แนวคิดจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดความพร้อม การดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ CIPP: Context Evaluation, Input Evaluation, Process Evaluation, Product Evaluation (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2542 หน้า 27) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเตรียมความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ และ 4) ด้านผลลัพธ์

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิด ขอบเขตในการวิจัย ความมุ่งหมายและนิยามศัพท์เฉพาะ เรื่อง ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ CIPP: Context Evaluation, Input Evaluation, Process Evaluation, Product Evaluation (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2542 หน้า 27) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเตรียมความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยนำเข้า 3) ด้านกระบวนการ และ 4) ด้านผลลัพธ์

3. สร้างแบบสอบถาม โดยครอบคลุมข้อหาย่อยเนื้อหาที่ศึกษา เรื่อง ความพร้อม การดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

4. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของคำถามแต่ละข้อและทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์ โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาปรับข้อความ ดังนี้

1) พิจารณาข้อความคำถามจากค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่าทุกข้อความคำถามมีค่า IOC เท่ากับ 1

2) ในกรณีที่ข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แต่มีข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงเกณฑ์การใช้ภาษา ผู้วิจัยทำการปรับปรุงเพื่อให้ข้อคำถามนั้นเข้าใจง่ายมีความกระชับและรัดกุมขึ้น

6. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, p. 39 - 40) ซึ่งเครื่องมือวิจัยที่ดีถ้าเป็นเครื่องมือวิจัยที่สร้างใหม่สัมประสิทธิ์แอลฟาที่ยอมรับได้ควรมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Devon, 2007) โดยพบว่าแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อมั่น .983

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

2. จัดเตรียมแบบวัดให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง วางแผนการเก็บและประสานงานกับผู้ประสานของแต่ละวิทยาลัยในการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

4. ทำหนังสือขอบคุณแต่ละวิทยาลัยที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

5. นำข้อมูลที่ได้มาลงรหัส กรอกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูป ตรวจสอบความครบถ้วน ถูกต้องเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความสมบูรณ์ ต่อจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้วนำไปประมวลผลด้วยวิธีทางสถิติ

2. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 มาวิเคราะห์สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาวิเคราะห์สถานภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

4. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 มาวิเคราะห์และแปลความหมายตามความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อ รายด้าน ค่าเฉลี่ยรวมของแบบสอบถาม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินค่าความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2542) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูล พิจารณาค่าเฉลี่ยจากเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2542) เป็น 5 ระดับ คือ

ช่วงคะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับดีมากที่สุด

ช่วงคะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก

ช่วงคะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

ช่วงคะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย

ช่วงคะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ตามขนาดของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว One-way ANOVA

6. การวิเคราะห์รายคู่หลังจากการทดสอบ ANOVA (Post Hoc) โดยใช้วิธีของ LSD

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยเลือกเฉพาะวิธีวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้าและทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC: Index of Consistency) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	S_i^2	แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นข้อความ
	S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของข้อมูลทั้งหมด
	n	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทำการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) กับวิทยาลัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปสามารถนำแบบสอบถามชุดนี้ไปเก็บกับกลุ่มตัวอย่างได้

3. การหาค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความพร้อมการดำเนินงาน ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

4. การหาค่าเฉลี่ย (Mean) รายข้อ รายด้าน ค่าเฉลี่ยรวมของแบบสอบถาม และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพร้อม การดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

5. การเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษาและประเภทของสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way ANOVA)

ระยะที่ 2 เป็นการศึกษาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากกลุ่มเป้าหมายโดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังขั้นตอนต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ได้แก่ ตัวแทนผู้บริหารสถานศึกษา ตัวแทนครู และตัวแทนของนักเรียน นักศึกษาที่สังกัดวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยหลักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแทนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน
  2. ตัวแทนของครูที่มีบทบาทในการพัฒนาความเป็นนักประกอบการ จำนวน 5 คน
  3. ตัวแทนของนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการ
จำนวน 5 คน
- รวมทั้งหมด จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ใช้การสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลใช้คำถามแบบปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ทำให้ได้ข้อมูลหลากหลายแง่มุมซึ่งคำถามสำหรับสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการมีดังนี้

ประเด็นข้อคำถาม ท่านมีแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการในประเด็นต่อไปนี้ อย่างไร

1. ด้านบริบท (Context)
2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)
3. ด้านกระบวนการ (Process)
4. ด้านผลลัพธ์ (Product)

การตรวจสอบคุณภาพถูกต้องของข้อมูล

การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การตรวจสอบความถูกต้อง โดยวิธีการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยตรวจสอบแหล่งที่มาของข้อมูลที่ต่างกัน ประกอบไปด้วย ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน นักศึกษา การเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ต่างกันจะช่วยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปวิเคราะห์

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการและมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมในการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นการสัมภาษณ์และข้อกำหนดไว้ล่วงหน้า
2. ติดต่อผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อแนะนำตนเองและทำความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายในการวิจัยให้ถูกต้องตรงกัน พร้อมกำหนดนัดหมายวันและเวลาการสัมภาษณ์
3. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น ประวัติโดยย่อและบุคลิกภาพ ฯลฯ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับตัวและใช้ถ้อยคำในการสัมภาษณ์ได้อย่างเหมาะสม
4. พบกับผู้ให้สัมภาษณ์ แนะนำตัวเองต่อผู้ให้สัมภาษณ์และสร้างบรรยากาศให้เป็นที่เองตลอดเวลา เพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์มีความรู้สึกที่ดี พร้อมจะให้ความจริงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการวิจัยและบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์
5. ตรวจสอบข้อมูลขณะสัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์ไปตลอดระยะเวลาการสัมภาษณ์
6. ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลการสัมภาษณ์กับผู้ให้สัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่งภายหลังการเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์

วิธีการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมาศึกษา และวิเคราะห์ตามกระบวนการของงานวิจัยเชิงคุณภาพ กล่าวคือ วิเคราะห์ถึงประเด็นสำคัญที่ได้จากการสัมภาษณ์ (Major Themes) จากนั้นนำประเด็นสำคัญมาแยกเป็นประเด็นย่อย (Sub-themes) และหัวข้อย่อย (Categories) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากภาพรวมไปจนถึงวิเคราะห์ถึงประเด็นย่อย และนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมิน
ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อม
ที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่ง
การพัฒนานักประกอบการตามขนาด และประเภทของสถานศึกษา 3) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนา
วิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่ง
การพัฒนานักประกอบการ โดยผลการวิจัย จะประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพร้อม

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษาและประเภทของสถานศึกษา

ส่วนที่ 4 แนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

ตารางที่ 4.1 แสดงการจำแนกผู้ให้ข้อมูลตามกรอบการประเมินในการวิจัยครั้งนี้

ด้านการประเมิน	สถานภาพผู้ตอบแบบประเมิน			
	ผู้บริหาร/ครู	นักเรียน	นักศึกษา	ผู้ประกอบการ
บริบท	✓			
ปัจจัยนำเข้า	✓			
กระบวนการ	✓			
ผลลัพธ์	✓		✓	✓

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินความพร้อม

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ผู้บริหารสถานศึกษา	29	4.76
2) ครูผู้สอน	115	18.88
3) นักเรียน นักศึกษา	406	66.67
4) สถานประกอบการ	59	9.69
เพศ		
ชาย	213	34.98
หญิง	396	65.02
ขนาดของสถานศึกษา		
ขนาดใหญ่	163	26.77
ขนาดกลาง	190	31.20
ขนาดเล็ก	256	42.04
ประเภทวิชา		
อุตสาหกรรม	108	17.73
พาณิชย์กรรม/บริหารธุรกิจ	221	36.29
ศิลปกรรม	87	14.29
คหกรรม	121	19.87
เกษตร/ประมง	72	11.82
รวม	609	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 18.88 สถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 9.69 และผู้บริหารคิดเป็นร้อยละ 4.76 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 34.98 และเป็นเพศหญิง ร้อยละ 34.94 มาจากสถานศึกษาขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 26.77 ขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.20 และขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 42.04 และมีประเภทวิชาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 17.73 พณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 36.29 ศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 14.29 คหกรรม คิดเป็นร้อยละ 19.87 และเกษตร/ประมง คิดเป็นร้อยละ 11.82

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร ครูและสถานประกอบการ จำแนกตามเพศ ช่วงอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงอายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	43	21.2
30-40 ปี	69	34.0
41-50 ปี	62	30.5
50 ปีขึ้นไป	29	14.3
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา	15	7.39
ปริญญาตรี	108	53.20
ปริญญาโท	76	37.44
ปริญญาเอก	4	1.97
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	26	12.81
5-10 ปี	72	35.47
11-15 ปี	41	20.20
มากกว่า 15 ปี	64	31.53
รวม	609	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ช่วงอายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 53.20 มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.47

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ในภาพรวม

ด้านการประเมิน	สถานภาพผู้ตอบ														
	ผู้บริหาร			ครู			นักเรียน			ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ
1. ด้านบริบท	4.52	.46	มากที่สุด	4.46	.46	มาก	-	-	-	-	-	-	4.47	.46	มาก
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.81	.77	มาก	3.97	.63	มาก	-	-	-	-	-	-	3.94	.77	มาก
3. ด้านกระบวนการ	4.11	.77	มาก	4.24	.57	มาก	-	-	-	-	-	-	4.21	.77	มาก
4. ด้านผลลัพธ์	3.91	.67	มาก	4.14	.59	มาก	3.86	.64	มาก	4.26	.51	มาก	3.96	.67	มาก
ภาพรวม	4.06	.63	มาก	4.18	.51	มาก	3.86	.64	มาก	4.26	.51	มาก	3.97	.63	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีผลการประเมินความพร้อมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงจากมากไปน้อยพบว่า ด้านที่มีความพร้อมมากที่สุดคือ ด้านบริบท รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ ด้านผลลัพธ์ และด้านปัจจัยนำเข้า ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านบริบท

ประเด็น	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	อันดับ
การพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการมีความสอดคล้องกับพันธกิจของสถานศึกษาและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต้นสังกัด	4.618	.555	มากที่สุด	2
กิจกรรมการพัฒนานักประกอบการสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา	4.472	.591	มาก	7
กิจกรรมการพัฒนานักประกอบการสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.382	.637	มาก	8
วัตถุประสงค์ของการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเป็นนักประกอบการ	4.493	.542	มาก	5
สถานศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการก่อนการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ	4.625	.527	มากที่สุด	1
สถานศึกษามีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ	4.569	.587	มากที่สุด	3
สถานศึกษามีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ	4.486	.603	มาก	6
การพัฒนาผู้เรียนให้มีประสบการณ์ด้านการทำธุรกิจสอดคล้องกับการพัฒนานักประกอบการ	4.514	.579	มากที่สุด	4
สถานศึกษาให้ความสำคัญการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการเป็นนักประกอบการ	4.361	.696	มาก	9
สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน	4.167	.828	มาก	10
ภาพรวม	4.469	.462	มาก	

จากตารางที่ 4.5 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านบริบท พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.469 และเมื่อเรียงจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ 1) สถานศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการก่อนการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.625 2) การพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการมีความสอดคล้องกับพันธกิจของสถานศึกษาและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต้นสังกัด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.618 3) สถานศึกษามีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ มีค่าเฉลี่ย 4.569 และต่ำสุดคือ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.167

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านปัจจัยนำเข้า

ประเด็น	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	อันดับ
1. บุคลากร (Man)	4.086	.650	มาก	1
บุคลากรในสถานศึกษาที่ร่วมปฏิบัติงานในการพัฒนา นักประกอบการมีจำนวนเพียงพอ	4.194	.629	มาก	2
บุคลากรมีทักษะ ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ สอดคล้องกับการพัฒนานักประกอบการ	4.208	.590	มาก	1
สถานศึกษามีจำนวนผู้สอนเพียงพอต่อการสอนและ การพัฒนาด้านวิชาชีพ	4.167	.591	มาก	3
2. งบประมาณ (Money)	3.810	.807	มาก	3
การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาความเป็นนัก ประกอบการให้กับผู้เรียนมีความเหมาะสม	4.264	.614	มาก	1
การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาความเป็น นักประกอบการให้กับผู้เรียนมีความเพียงพอ	3.903	.847	มาก	3
สถานศึกษามีความพร้อมด้านงบประมาณสำหรับ ดำเนินงานร่วมกับสถานประกอบการในการพัฒนา ศักยภาพผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ	4.125	.765	มาก	2
3. วัสดุอุปกรณ์ (Material)	3.787	.767	มาก	4
สถานศึกษามีวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินงาน กิจกรรมพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียนมี ความทันสมัยและเพียงพอ	4.319	.763	มาก	1
สถานศึกษามีอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและ เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่การเป็น นักประกอบการ	4.271	.777	มาก	3
สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและ ทันสมัย	4.292	.774	มาก	2

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ประเด็น	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	อันดับ
4. การบริหารจัดการ (Management)	4.060	.659	มาก	2
สถานศึกษามีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานและ รับผิดชอบด้านการพัฒนาความเป็นนักประกอบการ ให้กับผู้เรียน	4.194	.787	มาก	3
รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสอดรับและ ใกล้เคียงความเป็นสถานประกอบการ	4.264	.679	มาก	2
สถานศึกษามีความพร้อมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.326	.657	มาก	1
ภาพรวม	3.936	.657	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.936 และเมื่อเรียงด้านย่อยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ 1) บุคลากร (Man)
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.086 2) การบริหารจัดการ (Management) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.060 3) งบประมาณ
(Money) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.810 และต่ำสุด คือ วัสดุอุปกรณ์ (Material) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.787

ตารางที่ 4.7 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านกระบวนการ

ประเด็น	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	อันดับ
1. การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์	4.190	.536	มาก	3
สถานศึกษามีกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการออกแบบการจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยง ศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ	4.194	.629	มาก	2
การผลิตกำลังคนอาชีวศึกษามีความสอดคล้องกับ ความต้องการแรงงานของสถานประกอบการทั้ง ภาคอุตสาหกรรมและบริการ	4.208	.590	มาก	1
สถานศึกษามีการออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้อง กับเป้าหมายและความต้องการของผู้เรียน	4.167	.591	มาก	3

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ประเด็น	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	อันดับ
2. การออกแบบวิธีการและการเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	4.097	.687	มาก	4
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องกับการพัฒนานักประกอบการ	4.264	.614	มาก	1
ระยะเวลาการดำเนินงานในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะความเป็นนักประกอบการ มีความเหมาะสม	3.903	.847	มาก	3
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายและสาระสำคัญที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะและคุณลักษณะการเป็นนักประกอบการ	4.125	.765	มาก	2
3. การดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	4.294	.727	มาก	1
การพัฒนาศักยภาพโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงเป็นการส่งเสริมคุณลักษณะการเป็นนักประกอบการ	4.319	.763	มาก	1
กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนช่วยเสริมสร้างทักษะการเป็นนักประกอบการ ให้กับผู้เรียน	4.271	.777	มาก	3
สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการในพื้นที่ในการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้ผู้เรียน	4.292	.774	มาก	2
4. การประเมินผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	4.262	.666	มาก	2
ผู้สอนมีการประเมินความรู้ของผู้เรียนด้านการเป็นนักประกอบการด้วยวิธีที่เหมาะสม	4.194	.787	มาก	3
สถานศึกษามีวิธีการประเมินประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้ผู้เรียน	4.264	.679	มาก	2
การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณลักษณะในการเป็นนักประกอบการ	4.326	.657	มาก	1
ภาพรวม	4.211	.613	มาก	

จากตารางที่ 4.7 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านกระบวนการ พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.211 และเมื่อเรียงด้านย่อยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ 1) การดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.294 2) การประเมินผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.262 3) การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.190 และต่ำสุด คือ การออกแบบวิธีการและการเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.097

ตารางที่ 4.8 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านผลลัพธ์

ด้านการประเมิน	สถานภาพผู้ตอบ														
	ผู้บริหาร			ครู			นักเรียน นักศึกษา			ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ	$\bar{X}$	SD.	ระดับ
1. ด้านความรู้	3.897	.679	มาก	4.107	.663	มาก	3.817	.689	มาก	4.367	.418	มาก	3.929	.685	มาก
ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ความรู้ด้านเทคโนโลยีระดับสูงจากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ	4.000	.655	มาก	4.122	.677	มาก	3.783	.821	มาก	4.339	.477	มาก	3.911	.783	มาก
ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นนักประกอบการ	3.828	.848	มาก	4.096	.749	มาก	3.749	.783	มาก	4.373	.584	มาก	3.878	.790	มาก
ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยีสำหรับการเป็นนักประกอบการ	3.862	.743	มาก	4.104	.730	มาก	3.919	.783	มาก	4.390	.492	มาก	3.997	.761	มาก
2. ด้านทักษะ	3.943	.591	มาก	4.194	.596	มาก	3.796	.743	มาก	4.232	.492	มาก	3.921	.712	มาก
ระบบสารสนเทศที่ดีช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลไปช่วยในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง	3.724	.797	มาก	4.139	.687	มาก	3.860	.803	มาก	4.186	.601	มาก	3.938	.775	มาก
ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับการเป็นนักประกอบการ	3.966	.566	มาก	4.139	.647	มาก	3.916	.830	มาก	4.390	.588	มาก	4.007	.780	มาก
การเขียนแผนธุรกิจช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดแนวทางในการทำธุรกิจขนาดย่อมในสถานศึกษาได้	4.138	.581	มาก	4.304	.624	มาก	3.613	.900	มาก	4.119	.697	มาก	3.818	.872	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านการประเมิน	สถานภาพผู้ตอบ														
	ผู้บริหาร			ครู			นักเรียน นักศึกษา			ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ
3. ด้านอัตมโนทัศน์	3.897	.673	มาก	4.107	.642	มาก	3.851	.719	มาก	4.164	.688	มาก	3.932	.709	มาก
ผู้เรียนมีทักษะความรู้ และเข้าใจใน	3.931	.593	มาก	4.087	.656	มาก	3.734	.821	มาก	4.153	.827	มาก	3.851	.800	มาก
บทบาทของการผู้ประกอบการ															
ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับ	3.897	.618	มาก	4.087	.656	มาก	3.857	.795	มาก	4.254	.685	มาก	3.941	.763	มาก
การพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับ															
ผู้ประกอบการ															
ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์	3.862	1.026	มาก	4.148	.752	มาก	3.961	.831	มาก	4.085	.794	มาก	4.003	.825	มาก
มาประยุกต์ใช้ในดำเนินธุรกิจใ															
อนาคตได้															
4. ด้านคุณลักษณะเฉพาะ	3.966	.773	มาก	4.162	.606	มาก	3.890	.702	มาก	4.288	.579	มาก	3.984	.691	มาก
ผู้เรียนมีคุณลักษณะและความมุ่งมั่น	3.862	.875	มาก	4.157	.630	มาก	3.897	.779	มาก	4.203	.738	มาก	3.974	.763	มาก
ตั้งใจที่จะเป็นนักประกอบการ															
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	4.069	.799	มาก	4.183	.643	มาก	3.892	.818	มาก	4.390	.588	มาก	4.003	.784	มาก
เป็นพื้นฐานของการเริ่มต้นการเป็น															
นักประกอบการ															
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และ	3.966	.906	มาก	4.148	.716	มาก	3.882	.799	มาก	4.271	.639	มาก	3.974	.786	มาก
นวัตกรรมมีบทบาทสำคัญต่อ															
การพัฒนาความสามารถของ															
นักประกอบการ															

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านการประเมิน	สถานภาพผู้ตอบ														
	ผู้บริหาร			ครู			นักเรียน นักศึกษา			ผู้ประกอบการ			รวม		
	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ	$\bar{X}$	<i>SD.</i>	ระดับ
5. ด้านแรงจูงใจ	3.839	.800	มาก	4.110	.696	มาก	3.957	.718	มาก	4.266	.553	มาก	4.010	.710	มาก
การมีสัญชาตญาณของการเป็นนัก	3.759	.830	มาก	4.061	.741	มาก	3.943	.810	มาก	4.136	.819	มาก	3.975	.802	มาก
ประกอบการช่วยให้ผู้เรียนเกิด															
ความชวนชวายในการดำเนินธุรกิจ															
การมีมุมมองและเจตคติที่ดีต่อการ	3.931	.842	มาก	4.191	.712	มาก	3.985	.795	มาก	4.288	.645	มาก	4.051	.775	มาก
เป็นนักประกอบการช่วยให้ผู้เรียน															
คิดทำธุรกิจเป็นของตนเองหรือเป็น															
ผู้ประกอบการอาชีพอิสระอย่างแท้จริง															
การมีบุคคลใกล้ชิดที่ประสบ	3.828	.889	มาก	4.078	.751	มาก	3.943	.816	มาก	4.373	.584	มาก	4.005	.798	มาก
ความสำเร็จด้านช่วยผลักดันให้															
ผู้เรียนเสริมสร้างความรู้และทักษะ															
ใหม่ ๆ สำหรับการเป็นนัก															
ประกอบการ															
ภาพรวม	3.908	.673	มาก	4.136	.591	มาก	3.862	.643	มาก	4.263	.510	มาก	3.955	.638	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ด้านผลลัพธ์ พบว่า โดยภาพรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.955 และเมื่อเรียงด้านย่อยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ 1) ด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.010 2) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.984 3) ด้านอัตมโนทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.932 และต่ำสุด คือ ด้านทักษะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษาและประเภทของสถานศึกษา

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษา

ด้านการประเมิน	ขนาดของสถานศึกษา						F-test	P- Values
	เล็ก		กลาง		ใหญ่			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบริบท	4.52	.42	4.55	.37	4.35	.55	3.03*	0.05
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.95	.50	4.03	.49	3.82	.86	1.39	0.25
3. ด้านกระบวนการ	4.30	.54	4.31	.49	4.05	.74	3.02*	0.05
4. ด้านผลลัพธ์	3.95	.63	3.90	.61	3.99	.66	1.04	0.35
ภาพรวม	3.96	.61	3.93	.59	4.01	.66	0.85	0.43

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษา พบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาขนาดต่างกันจะมีความพร้อมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาความพร้อมเป็นรายด้านพบว่าด้านบริบท และด้านกระบวนการ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้โดยใช้วิธี LSD ตามขนาดของสถานศึกษา ด้านบริบท

ขนาดของสถานศึกษา	$\bar{X}$	เล็ก	กลาง	ใหญ่
เล็ก	4.52		0.31	0.172
กลาง	4.55			.203*
ใหญ่	4.35			

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยใช้วิธี LSD ตามขนาดของสถานศึกษา ด้านบริบท พบว่าขนาดของสถานศึกษาใหญ่กับกลางจะมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามขนาดของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ

ขนาดของสถานศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ขนาดเล็ก	กลาง	ใหญ่
เล็ก	4.30		.014	.247
กลาง	4.31			.261*
ใหญ่	4.05			

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยใช้วิธี LSD ตามขนาดของสถานศึกษา ด้านกระบวนการ พบว่าขนาดของสถานศึกษาใหญ่กับกลางจะมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามประเภทของสถานศึกษา

ด้านการประเมิน	ประเภทของสถานศึกษา										F-test	P-Values
	อุตสาหกรรม		พาณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ		ศิลปกรรม		คหกรรม		เกษตร/ ประมง			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบริบท	4.50	.45	4.51	.45	4.40	.36	4.42	.36	4.46	.70	.328	.859
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.78	.88	4.01	.54	3.80	.73	4.14	.40	3.89	.66	1.419	.231
3. ด้านกระบวนการ	4.09	.84	4.28	.47	4.12	.64	4.31	.51	4.20	.63	.742	.565
4. ด้านผลลัพธ์	3.95	.67	4.04	.59	4.08	.58	3.78	.71	3.86	.62	4.517**	.001
ภาพรวม	3.97	.64	4.06	.58	4.08	.57	3.79	.71	3.88	.61	4.636**	.001

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.10 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามประเภทของสถานศึกษา พบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาประเภทต่างกันจะมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาความพร้อมเป็นรายด้านพบว่าด้านผลลัพธ์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามประเภทของสถานศึกษา
ภาพรวม

ขนาดของ สถานศึกษา	— X	คหกรรม	เกษตร/ ประมง	อุตสาหกรรม	พณิชย กรรม/ บริหารธุรกิจ	ศิลปกรรม
คหกรรม	3.79		.082	.173*	.262**	.289**
เกษตร/ประมง	3.88			.090	.179*	.206*
อุตสาหกรรม	3.97				.089	.116
พณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ	4.06					.027
ศิลปกรรม	4.08					

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อม
การดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยใช้วิธี LSD ตาม
ประเภทของสถานศึกษา ในภาพรวมพบว่าสถานศึกษาประเภท ศิลปกรรมกับคหกรรม บริหารธุรกิจ
กับคหกรรม จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเกษตร/ประมงกับบริหารธุรกิจ
และเกษตร/ประมงกับกับศิลปกรรม คหกรรม กับอุตสาหกรรมจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
ส่วนคู่ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ ตามประเภทของสถานศึกษา
ด้านผลลัพธ์

ขนาดของ สถานศึกษา	— X	คหกรรม	เกษตร/ ประมง	อุตสาหกรรม	พณิชย กรรม/ บริหารธุรกิจ	ศิลปกรรม
คหกรรม	3.78		.074	.166*	.257**	.296**
เกษตร/ประมง	3.86			.092	.182*	.222*
อุตสาหกรรม	3.95				.090	.130
พณิชยกรรม/ บริหารธุรกิจ	4.04					.04
ศิลปกรรม	4.08					

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 * แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ความพร้อม
การดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยใช้วิธี LSD ตาม
ประเภทของสถานศึกษา ในด้านผลลัพธ์พบว่าสถานศึกษาประเภท ศิลปกรรมกับคหกรรม บริหารธุรกิจ

กับคหกรรม จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเกษตร/ประมงกับบริหารธุรกิจ และเกษตร/ประมงกับศิลปกรรม คหกรรมกับอุตสาหกรรมจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคู่ที่เหลือไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 แนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

ตารางที่ 4.11 แนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

	จุดที่ควรพัฒนา	แนวทางในการพัฒนา
1. ด้านบริหาร	1. การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน	ในการพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ของสถานศึกษา ควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาผู้เรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรและ กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน
	2. การให้ความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเป็นนักประกอบการ	สถานศึกษาควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนักประกอบการเพื่อทำให้สถานศึกษามีทิศทางในการพัฒนาที่ชัดเจนและยั่งยืน
	3. กิจกรรมการพัฒนานักประกอบการสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	สถานศึกษาควรทำการสำรวจความต้องการของผู้เรียนในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ รวมถึงผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อทำการพิจารณาและทำข้อตกลงร่วมกับสถานประกอบการเพื่อกำหนดขอบเขตภาระหน้าที่งานของผู้เรียนที่เข้ารับฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยให้มีความสอดคล้องกับสาขาวิชาที่กำลังศึกษาเป็นสำคัญ
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	1. อาคารสถานที่เพื่อเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ	สถานศึกษาควรจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมทันสมัย เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
	2. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน	สถานศึกษาควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการในสถานศึกษาอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับการทำกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

จุดที่ควรพัฒนา		แนวทางในการพัฒนา
2. ด้าน ปัจจัยนำเข้า	3. การจัดตั้งศูนย์ประสานงานและ รับผิดชอบด้านการพัฒนาความ เป็นนักประกอบการ	สถานศึกษาควรมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อ ประสานงานในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนัก ประกอบการโดยเฉพาะเพื่อเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียน ได้ศึกษากับการลงปฏิบัติจริงและติดตามผลการ ปฏิบัติงานของผู้เรียน
3. ด้าน กระบวนการ	1. ระยะเวลาการดำเนินงานในการ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะความ เป็นนักประกอบการ	สถานศึกษาควรปรับปรุงกิจกรรมในการพัฒนา ผู้เรียนเพื่อให้เป็นนักประกอบการโดยเน้นทั้ง การเรียนในห้องเรียน การทำกิจกรรมนอก ห้องเรียน เช่น การศึกษาดูงานในสถาน ประกอบการ รวมถึงการลงมือปฏิบัติจริงใน สถานประกอบการเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่ จำเป็นในการเป็นผู้ประกอบการต่อไป
	2. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายและ ความต้องการของผู้เรียน	สถานศึกษาควรมีการออกแบบกิจกรรมการ เรียนการสอนและรายวิชาที่มีความสอดคล้อง กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเพื่อ ตอบสนองความต้องการผู้เรียนโดยอาจมี กระบวนการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนและ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก่อนการพัฒนาหลักสูตร
	3. การประเมินความรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีที่เหมาะสม	สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงและพัฒนา กระบวนการวัดประเมินผลโดยจากเดิมมุ่งวัด ความรู้ของผู้เรียนเพียงอย่างเดียวมาเป็นการ ประเมินสมรรถนะของผู้เรียนโดยใช้การปฏิบัติ ปฏิบัติจริงและการประเมินระหว่างเรียน (Formative Assessment)
4. ด้าน ผลลัพธ์	1. ทักษะการเขียนแผนธุรกิจของ ผู้เรียน	สถานศึกษาควรดำเนินการพัฒนาศักยภาพ ผู้เรียนด้านการเขียนแผนธุรกิจ และกิจกรรม การพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การอบรมเชิงปฏิบัติ การการเขียนแผนธุรกิจ และส่งเสริมการนำ แผนธุรกิจสู่การปฏิบัติจริงโดยให้ผู้เรียนได้ ลง มือปฏิบัติจริงในการประกอบอาชีพอิสระ

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

จุดที่ควรพัฒนา		แนวทางในการพัฒนา
4. ด้าน ผลลัพธ์	2. ความรู้ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นนักประกอบการ	สถานศึกษาควรดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ โดยเน้นการปฏิบัติกิจกรรมในการทำธุรกิจ
	3. ทักษะความรู้ และเข้าใจในบทบาทของการนักประกอบการ	สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายให้ผู้เรียนได้มีการฝึกทักษะด้านการทำธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือตลาดนัดวิชาการในสถานศึกษาโดยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถในการทำงานและการคิดแก้ปัญหาเพื่อสร้างประสบการณ์จริงและความเข้าใจในบทบาทของการเป็นนักประกอบการ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนา นักประกอบการ 2) เปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการตามขนาด และประเภทของสถานศึกษา และ 3) หาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษาและสถานประกอบการในพื้นที่ จำนวน 609 คน โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยใช้ F-test (One-way ANOVA) และวิเคราะห์รายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

5.1 สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ พบว่า ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีผลการประเมินความพร้อมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ด้านที่มีความพร้อมมากที่สุด คือ ด้านบริบท รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ ด้านผลลัพธ์ และด้านปัจจัยนำเข้า ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ตามขนาดและประเภทของสถานศึกษาของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

5.1.2.1 เปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการตามขนาดของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ พบว่า โดยภาพรวมสถานศึกษาขนาดต่างจะมีความพร้อมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบริบท และด้านกระบวนการมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน

5.1.2.2 เปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการตามประเภทของสถานศึกษาของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ พบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาประเภทต่างกันจะมีความพร้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาความพร้อมเป็นรายด้าน พบว่าด้านผลลัพธ์ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ จำแนกเป็นรายด้าน มีประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ด้านบริบท ในการพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ของสถานศึกษาควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการพัฒนาผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรและกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิด กับผู้เรียน

2. ด้านปัจจัยนำเข้า สถานศึกษาควรจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำคำของบประมาณสนับสนุนและปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านสายอาชีพ ให้กับผู้เรียนให้มีความเหมาะสม ทันสมัย เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

3. ด้านกระบวนการ สถานศึกษาควรปรับปรุงกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เป็นนักประกอบการโดยเน้นทั้งการเรียนในห้องเรียน การทำกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น การศึกษาดูงาน ในสถานประกอบการ รวมถึงการลงมือปฏิบัติจริงในสถานประกอบการเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็น ในการเป็นผู้ประกอบการต่อไป

4. ด้านผลลัพธ์ สถานศึกษาควรดำเนินการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านการเขียนแผน ธุรกิจและกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การอบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนธุรกิจและส่งเสริม การนำแผนธุรกิจสู่การปฏิบัติจริงโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการประกอบอาชีพอิสระ

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ในความพร้อมที่จะเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ พบว่า ผลการประเมินความพร้อมการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีผลการประเมินความพร้อมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเรียงจากมากไปน้อย พบว่าด้านที่มีความพร้อมมากที่สุด คือ ด้านบริบท รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ ด้านผลลัพธ์ และด้านปัจจัยนำเข้า ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเป็นนักประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระให้กับสถานศึกษา ทุกแห่ง โดยมีการดำเนินกิจกรรมที่มุ่งการจัดการเรียนการสอนเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential learning) หรือเรียนรู้จากการลงมือทำเป็นหลักเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานจริง ฝึกงานจริง ตลอดจนสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาก็สามารถมีส่วนร่วมช่วยให้คนสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้มากขึ้น จาก การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) ที่ให้นักเรียนแก้ปัญหาจากการผสมผสานศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หรือการเรียนการสอนแบบใช้โครงงาน (project-based learning) ที่ผลักดันให้นักเรียนได้ใช้ทักษะหลาย ๆ ด้าน เพื่อพัฒนาโครงการตามความสนใจและความถนัด การใช้การเรียนรู้จากประสบการณ์ การลงมือ และการเรียนรู้ผ่านการทำโครงงาน แผนการประกอบธุรกิจ หรือสถานศึกษาอาจจัดกิจกรรมเพิ่มเติมเช่น งานวิชาการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมาร่วมงาน ออกบ้านค้า

เป็นการฝึกทักษะแบบสนุกสนานมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับภูวดล ประภาวิชา (2550) ได้ทำการประเมินโครงการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาชาวบ้าน เรื่อง การนวดเท้าเพื่อสุขภาพ โดยการใช้รูปแบบการประเมินซิปป โมเดล (CIPP Model) ตามแนวคิดของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) โดยประเมินทั้ง 4 องค์ประกอบ พบว่า ผลการประเมินโครงการทั้ง 4 องค์ประกอบอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับอนงค์ รุ่งสุข (2559) ได้ทำการวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นนักประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการศึกษาและการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมสามารถพยากรณ์เกี่ยวกับความตั้งใจในการที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ

จากวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนาผู้ประกอบการ ตามขนาดและประเภทของสถานศึกษาของวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ แยกประเด็นพิจารณา ดังนี้

จากสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันจะมีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า สถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันจะมีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบริบท และด้านกระบวนการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในแต่ละแห่งจะมีพันธกิจที่ต้องทำการวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการก่อนที่จะมีการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นสถานศึกษาทุกแห่งจะมีความตระหนักในพันธกิจที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นนักประกอบการ โดยถึงแม้ว่าการที่ขนาดของสถานศึกษาแตกต่างกันอาจจะมีผลต่องบประมาณที่ได้รับ แต่ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาทุกแห่งจะมีความตระหนักในนโยบายของต้นสังกัด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งจึงมีความพยายามในการเตรียมความพร้อมและสร้างระบบกลไกในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อม สอดคล้องกับพันธกิจและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของรัฐบาลที่ต้องการมุ่งเน้นสายวิชาชีพมากขึ้น ต้องยกระดับการศึกษาสายอาชีวะให้เป็นรากฐานสำคัญของประเทศให้มีการสร้างภาพลักษณ์ว่านักเรียนสายอาชีวะเป็นบุคลากรที่ทรงคุณค่าของประเทศและเศรษฐกิจไทย(Anthachai,2016) ซึ่งสอดคล้องกับ จตุรงค์ สุวรรณแสง และคณะ (2562) ได้ศึกษาการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 พบว่า ขนาดของสถานศึกษาไม่ส่งผลต่อการบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 2 ประเภทของสถานศึกษาที่ต่างกันทำให้ความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ ที่แตกต่างกัน โดยผลการวิจัย พบว่าประเภทของสถานศึกษาที่ต่างกันทำให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านผลลัพธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่เหลือไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีการจัดการศึกษาในหลาย

ประเภทซึ่งในแต่ละประเภทจะมีการให้ความสำคัญกับการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่าง เช่น ในการจัดการเรียนการสอนในประเภทวิชาชีพกรรม/บริหารธุรกิจจะมีความพร้อมและการตระหนักถึงการพัฒนาผู้เรียนเพื่อการเป็นนักประกอบการสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนในประเภทวิชาอื่น ๆ ดังจะเห็นได้จากผู้เรียนในประเภทวิชาชีพกรรม/บริหารธุรกิจจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเป็นผู้ประกอบการ ผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะศาสตร์ด้านการบริหารธุรกิจที่มีความครอบคลุม และเชื่อมโยงสู่กระบวนการการคิดวิเคราะห์สถานการณ์ในการดำเนินธุรกิจ ทักษะการขาย การตลาด การบริหารจัดการ รวมไปถึงการวิเคราะห์และการจัดทำงบการเงิน อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนได้รับการฝึกทักษะด้านการสื่อสาร การพัฒนาบุคลิกภาพที่มีความสอดคล้องกับสาขาวิชาที่เรียน และการมีเวทีการประกวดแข่งขันด้านการเป็นผู้ประกอบการ จึงส่งผลให้สถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาชีพกรรม/บริหารธุรกิจ ทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นนักประกอบการและมีความพร้อมสูงกว่าการจัดการศึกษาประเภทอื่น ๆ ในสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับการจัดการเรียนการสอนให้ค้ำประกัน ถึงตลาดแรงงานและการเป็นนักประกอบการมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของณัฐสิริ รัชเกียรติวงศ์ (ม.ป.ป) ที่ว่าการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ ความสำเร็จของระบบอาชีวศึกษาจึงควรวัดด้วยการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เนื้อหาในส่วนนี้จึงเริ่มด้วยภาพรวมตลาดแรงงานแล้วจึงเข้าสู่ส่วนการวิเคราะห์คุณภาพแรงงานอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอุดมศักดิ์ มีสุข (2560) ซึ่งได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรมในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ปัจจัยการจัดการเรียนการสอนการจัดทำหลักสูตร การประชาสัมพันธ์และการประสานงาน การนิเทศการศึกษา และการวัดและประเมิน ผลทางการศึกษา ปัจจัยทั้งหมดสามารถอธิบายความสำเร็จของการพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีสาขาช่างอุตสาหกรรมได้

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 3 เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ให้มีความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน มีประเด็นดังต่อไปนี้

1 ด้านบริบท ในการพัฒนาหลักสูตรต่าง ๆ ของสถานศึกษาควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรและกำหนดคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจากการขับเคลื่อนและพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาควรกำหนดผลลัพธ์ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยเริ่มจากความต้องการของสถานประกอบการและผู้มีส่วนได้เสีย จึงกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้สถานศึกษาได้ผลิตผู้เรียนที่มีความรู้และความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนควรผลักดันให้ภาคธุรกิจเอกชนร่วมเป็นกลไกในการพัฒนาการอาชีวศึกษาโดยสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรมและหน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับชลิตา บุญญา (2557) ศึกษา คุณลักษณะของผู้ประกอบการ และโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจวัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพฯ อันได้แก่ คุณลักษณะ

ของผู้ประกอบการ ความสามารถและทักษะในการโน้มน้าวใจ การวางแผน การตัดสินใจ การเข้าใจตนเอง และโอกาสของธุรกิจ

2. ด้านปัจจัยนำเข้า สถานศึกษาควรจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยี เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำค่าของงบประมาณ สนับสนุนและปรับปรุงห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านสายอาชีพ ให้กับผู้เรียนให้มีความเหมาะสม ทันสมัย เพียงพอและสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

ทั้งนี้เนื่องจากสภาพห้องเรียนที่มีความพร้อมทั้งด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนเทคโนโลยี ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพความเป็นนักประกอบการพร้อมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิเลิศ ภูริวัชร และคณะ (2559) ทำการศึกษา การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการ กรณีศึกษาประเทศไทย ซึ่งทำการสอบถามระดับปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ประเทศไทยมีปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนที่พร้อมสำหรับผู้ประกอบการในระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศมากที่สุด อันดับต่อมา คือ ความเท่าเทียมทั้งทางสังคม วัฒนธรรม และการเปิดกว้างของตลาด

3. ด้านกระบวนการ สถานศึกษาควรปรับปรุงกิจกรรมในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้เป็นนักประกอบการโดยเน้นทั้งการเรียนในห้องเรียน การทำกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น การศึกษาดูงาน ในสถานประกอบการ รวมถึงการลงมือปฏิบัติจริงในสถานประกอบการทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่จำเป็นในการเป็นผู้ประกอบการต่อไป ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการ ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวกและจุดประกายความคิดในการเป็นนักประกอบการ รวมไปถึงได้ศึกษาเรียนรู้การทำงาน เทคนิค วิธีการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพตลอดจนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ ถือว่าเป็นการเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นนักประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับนิพนธ์ ศรีวะธมย์ (อุประ) (2558) ทำการศึกษา การส่งเสริมสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการให้แก่ผู้เรียนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีข้อเสนอแนะให้การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการให้แก่ศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยสอดแทรกในตัวชี้วัดการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนทุกวิชาควบคู่กับกิจกรรมนอกเวลาเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาทุกสาขาให้ตระหนักถึงความสำคัญและพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ

4. ด้านผลลัพธ์ สถานศึกษาควรดำเนินการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้านการเขียนแผนธุรกิจและกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การอบรมเชิงปฏิบัติการการเขียนแผนธุรกิจ และส่งเสริมการนำแผนธุรกิจสู่การปฏิบัติจริงโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงในการประกอบอาชีพอิสระ ทั้งนี้ เนื่องจากการฝึกทักษะการเขียนแผนธุรกิจในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนแผนธุรกิจของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นสมรรถนะสำคัญของการเป็นนักประกอบการ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดอาชีวศึกษาที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานของผู้เรียนนำไปสู่การประกอบอาชีพทั้งการจ้างงานและการประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับกิงแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ และคณะ (2559) ทำการศึกษา ภูมิหลังความสามารถในการสร้างสรรค์ การเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของ

นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัย พบว่า 1. ความสามารถในการสร้างสรรค์ความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรค มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สอดคล้องกับ มารยาท โยทงยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการวิจัย พบว่า ทักษะคิด บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ จะมีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา และทัศนคติมีผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการสูงสุดทั้งทางตรงและทางอ้อม

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดควรมีนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนาผู้ประกอบการอย่างเป็นรูปธรรมและมีการติดตามการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเพิ่มทักษะด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการเป็นนักประกอบการของผู้เรียน ตลอดจนการส่งเสริมและสนับสนุนทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษาให้มีความพร้อมในจัดกิจกรรมพัฒนานักประกอบการสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของสถานประกอบการ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

บุคลากรทางการศึกษาและครูผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักประกอบการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ สามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน พร้อมนำผลการประเมินในแต่ละด้านไปพัฒนาในจุดแข็งและแก้ไขในจุดอ่อนของสถานศึกษานำไปสู่การพัฒนานักประกอบการที่มีสมรรถนะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับนโยบายต้นสังกัดต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยในรูปแบบ CIPPIest (Stufflebeam & Coryn, 2014) เพื่อทำการตรวจสอบและประเมินตนเองของแต่ละสถานศึกษา และศึกษาเพิ่มเติมด้านผลกระทบ (impact evaluation: I) ด้านประสิทธิผล (effectiveness evaluation: E) ด้านความยั่งยืน (sustainability evaluation: S) และด้านการถ่ายโยงความรู้ (transportability evaluation: T)

บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ และคณะ. (2559). ภูมิหลังความสามารถในการสร้างสรรค์และความสามารถในการเผชิญและฝ่าฟันอุปสรรคที่ส่งผลต่อความตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *สุทธิปริทัศน์*, 30(93), 86-99.
- จิรัฐ เจนพิงพร. (2561). *ก้าวจาก SMEs สตาร์ทอัพ 3.0 สู่วิศวกรรมสตาร์ทอัพ 4.0*. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/AAA/8SMEStratup2_3May2017.pdf
- จิระศักดิ์ สุขแก้ว. (2547). *ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการรับถ่ายโอนอำนาจสู่ท้องถิ่น : ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จตุรงค์ สุวรรณแสง และคณะ. (2562). *การบริหารความขัดแย้งของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรภรณ์ สุวรรณศิริพร. (2548). *ความพร้อมของบุคลากรสังกัดสำนักงานใหญ่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชลิตา บุญญา. (2557). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการและโอกาสของธุรกิจที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ วัสดุก่อสร้างในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- เชาว์ อินโย. (2553). *การประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐสิฏี รัชเกียรติวงศ์. (2558). *การปฏิรูปอาชีวศึกษาของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ).
- นริศรา ทองยศ. (2563). *การจัดการอาชีวศึกษาเพื่อสร้างผู้ประกอบการ*. *วารสารวิจัยและนวัตกรรม การอาชีวศึกษา*, 4(2), 111-121.
- นิพา ศรีวะรมย์ (อุประ). (2558). *การส่งเสริมสมรรถนะความเป็นผู้ประกอบการให้แก่ผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ในศตวรรษที่ 21*. *พัฒนาเทคนิคศึกษา*, 27(94), 119-121.
- นิตา ชูโต และคณะ. (2550). *การประเมินโครงการในประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหาร การศึกษา หน่วยที่ 13 -15*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- บุริม โอทกานนท์. (2556). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ*. สืบค้นจาก <http://www.gotoknow.org/posts>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, (2542). การอ้างอิงประชากรเพื่อใช้เครื่องแบบมาตราส่วน
ประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. *วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม*, 3(1), 24.
- พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. *ความพร้อม*. (2554). สืบค้นจาก
<https://dictionary.orst.go.th/>
- พลเดช นามสีฐาน. (2548). *ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ดับเพลิงเทศบาลเมืองมาตาพุดในการระงับ
อัคคีภัยในเขตนิคมอุตสาหกรรมมาตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. ปัญหาพิเศษ
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2550). *การประเมินทางการศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
บริษัท พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์ จำกัด.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2553). *เทคนิควิธีประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- ภาวรรณ ธนาเลิศสมบูรณ์. (2564). *พลิกโฉมหน้าอาชีวะ ด้วยเทรนด์ทักษะแห่งโลกอนาคต กองทุน
เพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา*. สืบค้นจาก <https://www.eef.or.th/tvet-new-competencies>.
- มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็น
ผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *สุทธิปริทัศน์*,
30(95), 103-115.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2542). *การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2551). *การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทย์ยา ธรรมกิตติภาพ และกรปภา เจริญชันษา. (2562). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการสร้างสรรค์
และกิจกรรมเตรียมความพร้อมสู่การเป็นผู้ประกอบการสร้างสรรค์ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์. การศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 109-122.
- วิกรม อารีราษฎร์. (2547). *ความพร้อมของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ในการย้ายที่
ทำการจากท่าอากาศยานสากลกรุงเทพ (ดอนเมือง) ไปสู่ท่าอากาศยานสากลสุวรรณภูมิ*.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิเลิศ ภูริวัชร และคณะ. (2559). *การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการสร้างสังคมความเป็น
ผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาประเทศไทย*. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(9), 89-102.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ. (2558). *คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโท
ด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศักดิ์พล เจือศรีกุล. (2560). *ผู้ประกอบการไทยกับเศรษฐกิจไทยปี 2560*. สืบค้นจาก
<https://www.posttoday.com/social/think/477397>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมคิด พรหมจ้อย. (2546). *เทคนิคการประเมินโครงการ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: โรงพิมพ์ สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2552). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: จตุพรดีไซน์.
- สมชาย เจือจาม. (2561). *แนวทางการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. *วารสารดุสิตธานี*, 12(2), 224-238.
- สมนึก ภัทธิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. กทม. สิ้นธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2544). *วิธีวิทยาการประเมินทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2551). *วิธีวิทยาการประเมินศาสตร์แห่งคุณค่า* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีรา อะทะวงษา. (2556). *คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการและลักษณะของสถานประกอบการที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ ไทย*. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโท* มหวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุวิมล ตีรกานันท์. (2545). *การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). *การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากร มนุษย์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*. สืบค้นจาก <http://bsq.vec.go.th/th-th>.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2562). *หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง การจัดการ อาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ชาติ 8 ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ พ.ศ. 2561-2580*. สืบค้นจาก <http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/2019/04/08.pdf>
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหาร ธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- อนิวัช แก้วจำนงค์. (2552). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2548). *Competency Dictionary*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อุดมศักดิ์ มีสุข. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี สาขาช่างอุตสาหกรรม ในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง. *วารสารดุสิตธานี*, 11(3), 221-235.
- Calhoun, C. (1973). *Dictionary of the Social Science*. Oxford University Press.
- Anthachai, D. (2016). *Direction of Thai Education* [Online]. Retrieved April 20, 2019, from <https://www.technicphotharam.com/TB/thailand1.pdf>. (in Thai)
- Canever, M. D., Barral, M. R. M., & Ribeiro, F. G. (2017). How does the public and private university environment affect students' entrepreneurial intention? *Education Training*, 59(6), 550-564.
- Cohen, J. (1977). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. New York: Academic Press.
- Covin, J.G., and Slevin, D.P. (1989). Strategic management of small firms in hostile and benign environments. *Strategic Management Journal*, 10, 75-87.
- Creswell, J.W. (2003). *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychology testing* (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers Inc.
- Delahaye. (2005). *Human Resource Development: Adult Learning and Knowledge Management*. Milton: John Wiley & Sons Australia, Ltd.
- Devon H. A., Block M. E., Moyle-Wright, P., Ernst, D. M., Hayden, S. J., Lazzara, D. J. et al. (2007) A Psychometric Toolbox for testing Validity and Reliability. *Journal of Nursing Scholarship*, 39(2), 155-164.
- Erdfelder, E., Faul, F., & Buchner, A. (2007). G*Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavioral Research Method*, 39, 175-191.
- Fress M. (2000). *Success and Failure of microbusiness owner in Africa: a psychological approach*. U.S.A.: Greenwood Publishing Group.
- Hatten, T.S. (2006). *Small business management: Entrepreneurship and beyond* (3rd ed.). Boston, MA: Houghton Mifflin.
- McLagan, P.A. (1989). *The models: Models for HRD Practice*. Alexandria, V.A.: American Society for Training and Development.
- Megginson David, Paul Banfield, and Jannifer Joy-Matthews. (1999). *Human Resource Development* (2nd ed.). London: Kogan Page 6.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Miller, D. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. *Management Science*, 29(7), 770-792.
- Nadler, L., & Wiggs, G. D. (1989). *Managing Human Resource Development: A Practical Guide*. San Francisco: Jossey-Bass Inc
- Passoni, D., & Glavam, R. B. (2018). Entrepreneurial intention and the effects of entrepreneurial education: Differences among management, engineering, and accounting students. *International Journal of Innovation Science*, 10(1), 92-107.
- Swanson, R.A. & Holton, E.F. (2001). *Foundations of Human Resource Development*. San Francisco: Berrett-Koehler.
- Souitaris, V., Zerbinati, S., & Al-Laham, A. (2007). Do entrepreneurship programmes raise entrepreneurial intention of science and engineering students? The effect of learning, inspiration and resources. *Journal of business venturing*, 22(4), 566- 591
- Spencer, L. M., & Spencer, S. M. (1993). *Competence at Work: Models for Superior Performance*. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Stake, R.E. (1990). *The Countenance of Education Teacher College Record* 68, 523-540.
- Stufflebeam, Daniel L. and Others. (1971). *Educational Evaluation and Decision Making*, Illinois: F.E. Peacock.
- Stufflebeam, D. L., & Coryn, C. L. S. (2014). *Evaluation: Theory, models and applications* (2nd eds.). San Francisco: Jossey-Bass
- Suchman, E.A. (1967). *Evaluative Research; Principles and Practice in Public Service and Social Action Programs*. New York: Russail Sage Foundtion.
- Tessema Gerba, D. (2012). Impact of entrepreneurship education on entrepreneurial intentions of business and engineering students in Ethiopia. *African Journal of Economic and Management Studies*, 3(2), 258-277.
- Yun, C. (2010). Does entrepreneurship education matter students' entrepreneurial intention a Chinese perspective. *Paper presented at the 2nd International Conference on Information Science and Engineering*.
- Zimmerer. T.W.& Scarborough, N.M. (1996). *Entrepreneurship and new venture formation*. Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
(สำหรับ ผู้บริหาร และครูผู้สอน)

*****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

2. การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ขอความกรุณาท่านตอบให้ครบทุกขั้นตอน เพื่อให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามเป็นความลับการนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมเท่านั้นขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวรัฐติมา ชัยพรหมเขียว)

นักศึกษาปริญญาโท

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน เพียงหนึ่งข้อเท่านั้นหน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ	☐ 1) ชาย	☐ 2) หญิง
2. อายุ	☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี	☐ 2) 30 - 40 ปี
	☐ 3) 41 - 50 ปี	☐ 4) มากกว่า 50 ปี
3. ระดับการศึกษา	☐ 1) อนุปริญญา	☐ 2) ปริญญาตรี
	☐ 3) ปริญญาโท	☐ 4) ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์การทำงาน	☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี	☐ 2) 5 - 10 ปี
	☐ 3) 11 - 15 ปี	☐ 4) มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

5. ขนาดของสถานศึกษา	☐ 1) ขนาดใหญ่	☐ 2) ขนาดกลาง
	☐ 3) ขนาดเล็ก	
6. ประเภทวิชาที่สอน	☐ 1) อุตสาหกรรม	☐ 2) พณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
	☐ 3) ศิลปกรรม	☐ 4) คหกรรม
	☐ 5) เกษตร/ประมง	

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความพร้อมของการดำเนินงานของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย เพียงหนึ่งข้อเท่านั้นลงใน ที่ท่านคิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยให้ค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

5 = วิทยาลัยมีพร้อมในระดับมากที่สุด

4 = วิทยาลัยมีพร้อมในระดับมาก

3 = วิทยาลัยมีพร้อมในระดับปานกลาง

2 = วิทยาลัยมีพร้อมในระดับน้อย

1 = วิทยาลัยมีพร้อมในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
ด้านบริบท (Context)					
1. การพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นผู้ประกอบการมีความสอดคล้องกับพันธกิจของสถานศึกษาและยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต้นสังกัด					
2. ท่านคิดว่ากิจกรรมการพัฒนานักประกอบการสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา					
3. ท่านคิดว่ากิจกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
4. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นผู้ประกอบการมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเป็นนักประกอบการ					
5. สถานศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการก่อนการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ					
6. สถานศึกษามีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ					
7. สถานศึกษามีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและคำนึงถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ					
8. การพัฒนาผู้เรียนให้มีประสบการณ์ด้านการทำธุรกิจสอดคล้องกับการพัฒนานักประกอบการ					
9. สถานศึกษาให้ความสำคัญการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการเป็นนักประกอบการ					

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
10. สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน					
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)					
1) บุคลากร (Man)					
11. บุคลากรในสถานศึกษาที่ร่วมปฏิบัติงานในการพัฒนานักประกอบการมีจำนวนเพียงพอ					
12. บุคลากรมีทักษะ ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์สอดคล้องกับการพัฒนานักประกอบการ					
13. สถานศึกษามีจำนวนผู้สอนเพียงพอต่อการสอนและการพัฒนาด้านวิชาชีพ					
2) งบประมาณ (Money)					
14. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียนมีความเหมาะสม					
15. การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียนมีความเพียงพอ					
16. สถานศึกษามีความพร้อมด้านงบประมาณสำหรับดำเนินงานร่วมกับสถานประกอบการในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ					
3) วัสดุอุปกรณ์ (Material)					
17. สถานศึกษามีวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียนมีความทันสมัยและเพียงพอ					
18. สถานศึกษามีอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนสู่การเป็นนักประกอบการ					
19. สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและทันสมัย					
4) การบริหารจัดการ (Management)					
20. สถานศึกษามีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานและรับผิดชอบด้านการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน					

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
21. รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสอดรับและ ใกล้เคียงความเป็นสถานประกอบการ					
22. สถานศึกษามีความพร้อมด้านเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการในการพัฒนา คุณภาพผู้เรียน					
ด้านกระบวนการ (Process)					
1) มีการวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์					
22. สถานศึกษามีกระบวนการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้และการออกแบบการจัดการเรียน การสอนที่เชื่อมโยงศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ					
23. การผลิตกำลังคนอาชีวศึกษามีความสอดคล้อง กับความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ					
24. การออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ เป้าหมายและความต้องการของผู้เรียน					
2) การออกแบบวิธีการและการเลือกเครื่องมือที่ใช้ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
25. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องกับ การพัฒนานักประกอบการ					
26. ระยะเวลาการดำเนินงานในการพัฒนาผู้เรียนให้ มีทักษะความเป็นนักประกอบการ มีความเหมาะสม					
27. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายและ สาระสำคัญที่จำเป็นต่อการนำไปสู่สมรรถนะและ คุณลักษณะการเป็นนักประกอบการ					
3) การดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
28. การพัฒนาศักยภาพโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ จริงเป็นการส่งเสริมคุณลักษณะการเป็น นักประกอบการ					
29. กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนช่วย เสริมสร้างทักษะการเป็นนักประกอบการ					
30. สถานศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือกับสถาน ประกอบการในพื้นที่ในการพัฒนาความเป็น นักประกอบการให้กับผู้เรียน					

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
4) การประเมินผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
31. ผู้สอนมีการประเมินความรู้ของผู้เรียนด้านการเป็นนักประกอบการด้วยวิธีที่เหมาะสม					
32. สถานศึกษามีวิธีการประเมินประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับการพัฒนาความเป็นนักประกอบการให้กับผู้เรียน					
33. การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะในการเป็นนักประกอบการ					
ด้านผลลัพธ์ (Product)					
1) ด้านความรู้					
34. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ความรู้ด้านเทคโนโลยีระดับสูงจากการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ					
35. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเป็นนักประกอบการ					
36. ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยีสำหรับการเป็นนักประกอบการ					
2) ด้านทักษะ					
37. ระบบสารสนเทศที่ดีช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำข้อมูลไปช่วยในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง					
38. ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับการเป็นนักประกอบการ					
39. การเขียนแผนธุรกิจช่วยให้ผู้เรียนสามารถกำหนดแนวทางในการทำธุรกิจขนาดย่อมในสถานศึกษาได้					
3) ด้านอัตมโนทัศน์					
40. ผู้เรียนมีทักษะความรู้ และเข้าใจในบทบาทของการนักประกอบการ					
41. ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับนักประกอบการ					
42. ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในดำเนินธุรกิจในอนาคตได้					

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ					
43. ผู้เรียนมีคุณลักษณะและความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเป็นนักประกอบการ					
44. การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นพื้นฐานของการเริ่มต้นการเป็นนักประกอบการ					
45. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และนวัตกรรมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถของนักประกอบการ					
5) ด้านแรงจูงใจ					
46. การมีสัญญาณของการเป็นนักประกอบการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความขวนขวายในการดำเนินธุรกิจ					
47. การมีมุมมองและเจตคติที่ดีต่อการเป็นนักประกอบการช่วยให้ผู้เรียนคิดทำธุรกิจเป็นของตนเองหรือเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระอย่างแท้จริง					
48. การมีบุคคลใกล้ชิดที่ประสบความสำเร็จด้านช่วยผลักดันให้ผู้เรียนเสริมสร้างความรู้และทักษะใหม่ ๆ สำหรับการเป็นนักประกอบการ					

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
(สำหรับนักเรียน นักศึกษา)

*****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

2. การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ขอความกรุณาท่านตอบให้ครบทุกขั้นตอน เพื่อให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามเป็นความลับการนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมเท่านั้น ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวฐิติมา ชัยพรหมเขียว)

นักศึกษาปริญญาโท

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน เพียงหนึ่งข้อเท่านั้นหน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. ประเภทวิชาที่ท่านกำลังศึกษา 1) อุตสาหกรรม 2) พณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
 3) ศิลปกรรม 4) คหกรรม 5) เกษตร/ประมง

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

3. ขนาดของสถานศึกษา 1) ขนาดใหญ่ 2) ขนาดกลาง 3) ขนาดเล็ก

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงหนึ่งข้อเท่านั้นลงใน ที่ท่านคิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยให้ค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

- 5 = ท่านมีความพร้อมในระดับมากที่สุด
 4 = ท่านมีความพร้อมในระดับมาก
 3 = ท่านมีความพร้อมในระดับปานกลาง
 2 = ท่านมีความพร้อมในระดับน้อย
 1 = ท่านมีความพร้อมในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
1) ด้านความรู้					
1. ท่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระดับสูงในสถานประกอบการ					
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจในการเป็นนักประกอบการ					
3. ท่านมีความรู้และเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเป็นนักประกอบการ					
2) ด้านทักษะ					
4. ท่านมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเป็นนักประกอบการ					
5. ท่านมีทักษะในการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ					
6. ท่านมีความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจ					

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
3) ด้านอัตมโนทัศน์					
7. ท่านมีความเข้าใจในบทบาทของนักประกอบการ					
8. ท่านสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเป็นนักประกอบการ					
9. ท่านมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอาชีพ อิสระอย่างแท้จริง					
4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ					
10. ท่านมีคุณลักษณะของการเป็นนักประกอบการ					
11. ท่านสามารถรับรู้ความสามารถของตนในการเป็น นักประกอบการได้					
12. ท่านมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรม					
5) ด้านแรงจูงใจ					
13. ท่านมีเป้าหมายในการเป็นนักประกอบการ					
14. ท่านมีเจตคติที่ดีต่อการเป็นนักประกอบการ					
15. ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับการเป็น นักประกอบการ					

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้
(สำหรับผู้ประกอบการ)

*****

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้ ประกอบด้วย 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ

2. การตอบแบบสอบถามครั้งนี้ คำตอบของท่านมีความสำคัญยิ่งต่อการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ขอความกรุณาท่านตอบให้ครบทุกขั้นตอน เพื่อให้การวิจัยมีความเที่ยงตรงและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามเป็นความลับการนำเสนอผลการวิจัยจะเสนอในภาพรวมเท่านั้น ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

(นางสาวฐิติมา ชัยพรหมเขียว)

นักศึกษาปริญญาโท

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน เพียงหนึ่งข้อเท่านั้นหน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) น้อยกว่า 30 ปี 2) 30 - 40 ปี
 3) 41 - 50 ปี 4) มากกว่า 50 ปี
3. ระดับการศึกษา 1) อนุปริญญา 2) ปริญญาตรี
 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์การทำงาน 1) น้อยกว่า 5 ปี 2) 5 - 10 ปี
 3) 11 - 15 ปี 4) มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาที่ท่านเคยรับนักศึกษามาฝึกงาน

5. ขนาดของสถานศึกษา 1) ขนาดใหญ่ 2) ขนาดกลาง 3) ขนาดเล็ก
6. ประเภทสาขาวิชาที่ท่านเคยรับนักศึกษามาฝึกงาน
 1) อุตสาหกรรม 2) พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
 3) ศิลปกรรม 4) คหกรรม 5) เกษตร/ประมง

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงหนึ่งข้อเท่านั้นลงใน ที่ท่านคิดว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดโดยให้ค่าระดับความคิดเห็นดังนี้

5 = มีพร้อมมากที่สุด

4 = มีความพร้อมมาก

3 = มีความพร้อมปานกลาง

2 = มีความพร้อมน้อย

1 = มีความพร้อมน้อยที่สุด

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
1) ด้านความรู้					
1. ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระดับสูงในสถานประกอบการ					
2. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเป็นนักประกอบการ					
3. ผู้เรียนความรู้และเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเป็นนักประกอบการ					

ประเด็นคำถาม	ระดับความพร้อม				
	5	4	3	2	1
2) ด้านทักษะ					
4. ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเป็นนักประกอบการ					
5. ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ					
6. ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจ					
3) ด้านอัตมโนทัศน์					
7. ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทบาทของนักประกอบการ					
8. ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเป็นนักประกอบการ					
9. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเป็นนักประกอบการอาชีพอิสระอย่างแท้จริง					
4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ					
10. ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการเป็นนักประกอบการ					
11. ผู้เรียนสามารถรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นผู้ประกอบการได้					
12. ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีนวัตกรรม					
5) ด้านแรงจูงใจ					
13. ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเป็นนักประกอบการ					
14. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเป็นนักประกอบการ					
15. ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับการเป็นนักประกอบการ					

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๖๘๑๐๖ / ๑๖๑๗

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕ ถนนกาญจนาภิเษย์
ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัด สงขลา ๙๐๑๑๒

๘ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.จิตติมา ปฏิมาประกร

ด้วย นางสาวจิตติมา ชัยพรหมเขียว รหัสนักศึกษา ๒๓๑๐๕๒๑๐๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “การประเมินความพร้อมของการเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการในศตวรรษที่ ๒๑ ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้” โดยมี รศ.ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาอยู่ระหว่างขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

ในการนี้ หลักสูตรฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมนี้ได้แนบบัตรตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และโครงร่างวิทยานิพนธ์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สิริวิทย์ อีสโร)

รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และบัณฑิตศึกษา

งานบัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ

โทร ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๕๘

ที่ อว ๒๘๑๐๖/๑๖๑๓

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕ ถนนกาญจนวนิชย์
ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัด สงขลา ๙๐๑๑๒

๘ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.สมศักดิ์ สุวรรณสุขกุล

ด้วย นางสาวฐิติมา ชัยพรหมเขียว รหัสนักศึกษา ๖๓๑๐๕๒๑๐๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “การประเมินความพร้อมของการเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการในศตวรรษที่ ๒๑ ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้” โดยมี รศ.ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาอยู่ระหว่างขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

ในการนี้ หลักสูตรฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมนี้ได้แนบบทตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และโครงร่างวิทยานิพนธ์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สิริวิทย์ อีสโร)

รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และบัณฑิตศึกษา

งานบัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ
โทร ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๕๘

ที่ อว ๒๘๑๐๖ / ๖๖๑๓

คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๑๕ ถนนกาญจนวนิชย์
ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัด สงขลา ๙๐๑๑๒

๘ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.มานพ แสงจำนงค์

ด้วย นางสาวฐิติมา ชัยพรหมเขียว รหัสนักศึกษา ๖๓๑๐๕๒๑๐๐๕ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง “การประเมินความพร้อมของการเป็นวิทยาลัยแห่งการพัฒนานักประกอบการในศตวรรษที่ ๒๑ ของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้” โดยมี รศ.ดร.บรรพต วิรุณราช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาอยู่ระหว่างขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล

ในการนี้ หลักสูตรฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญในการวิเคราะห์การวัดและประเมินผลเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ซึ่งสามารถตรวจสอบเครื่องมือและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาได้ จึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ พร้อมนี้ได้แนบบทตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และโครงร่างวิทยานิพนธ์มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จะขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.สิริวิทย์ อิศโร)

รองคณบดีฝ่ายยุทธศาสตร์และบัณฑิตศึกษา

งานบัณฑิตศึกษาวิทยาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ

โทร ๐ ๗๔๒๘ ๗๘๕๘

ภาคผนวก ค
ผลการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา
การประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการของวิทยาลัย
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ		
	1	2	3
1. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	✓	✓	✓
2. อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 30 - 40 ปี ☐ 3) 41 - 50 ปี ☐ 4) มากกว่า 50 ปี	✓	✓	✓
3. ระดับการศึกษา ☐ 1) อนุปริญญา ☐ 2) ปริญญาตรี ☐ 3) ปริญญาโท ☐ 4) ปริญญาเอก	✓	✓	✓
4. ประสบการณ์การทำงาน ☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี ☐ 2) 5 - 10 ปี ☐ 3) 11 - 15 ปี ☐ 4) มากกว่า 15 ปี	✓	✓	✓

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษา

ข้อคำถาม	ผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ		
	1	2	3
5. ขนาดของสถานศึกษา ☐ 1) ขนาดใหญ่ ☐ 2) ขนาดกลาง ☐ 3) ขนาดเล็ก	✓	✓	✓
6. ประเภทวิชาที่สอน ☐ 1) ช่างอุตสาหกรรม ☐ 2) พณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ ☐ 3) ศิลปกรรม ☐ 4) คหกรรม ☐ 5) เกษตรกรรม / ประมง	✓	✓	✓

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแบบการประเมินความพร้อมในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนาผู้ประกอบการของวิทยาลัยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัดภาคใต้

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣIOC	แปลผล
	1	2	3		
ด้านบริบท (Context) หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนสู่การกำหนดเป็นวัตถุประสงค์และการสำรวจความต้องการความคาดหวังในการจัดการเรียนการสอนโดยยึดตามความต้องการของผู้ประกอบการในพื้นที่					
1. ท่านคิดว่าโครงการพัฒนาผู้ประกอบการ สอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัยและหน่วยงานต้นสังกัด	1	1	1	1	สอดคล้อง
2. ท่านคิดว่ากิจกรรมการพัฒนานักประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาและผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
3. ท่านคิดว่ากิจกรรมการพัฒนานักประกอบการ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
4. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถเป็นนักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
5. ท่านคิดว่าการวิเคราะห์ความต้องการของสถานประกอบการก่อนการดำเนินโครงการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
6. ท่านคิดว่าการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการดำเนินโครงการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
7. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการมีความเป็นไปได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
8. ท่านคิดว่าวัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องในการพัฒนานักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
9. ท่านคิดว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญการพัฒนานักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
10. ท่านคิดว่า การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อนเริ่มการดำเนินการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣIOC	แปดผล
	1	2	3		
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง ความพร้อมของการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาในการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนานักประกอบการ โดยประเมินจากโครงสร้างและเนื้อหา วิชาของหลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนและการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและครูผู้สอน รวมไปถึงการมีสื่อวัสดุอุปกรณ์และอาคารสถานที่งบประมาณในการสนับสนุนเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน					
1) บุคลากร (Man)					
11. ท่านคิดว่าจำนวนบุคลากรของสถานศึกษาดำเนินกิจกรรมโครงการเพียงพอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
12. ท่านคิดว่าบุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์เพียงพอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
13. ท่านคิดว่าสถานศึกษามีจำนวนครูเพียงพอต่อการสอนวิชาชีพ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2) งบประมาณ (Money)					
14. ท่านคิดว่างบประมาณของสถานศึกษามีสนับสนุนอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
15. ท่านคิดว่าการสนับสนุนงบประมาณมีความเหมาะสม	1	1	1	1	สอดคล้อง
16. ท่านคิดว่าการจัดสรรงบประมาณสำหรับการทำโครงการร่วมกับสถานประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3) วัสดุอุปกรณ์ (Material)					
18. ท่านคิดว่าอุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอและทันสมัย	1	1	1	1	สอดคล้อง
19. ท่านคิดว่าอาคารสถานที่เหมาะสมและเพียงพอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
20. ท่านคิดว่าสื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมและทันสมัย	1	1	1	1	สอดคล้อง
4) การบริหารจัดการ (Management)					
21. การจัดตั้งศูนย์ประสานงานที่รับผิดชอบด้านการพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
22. การบริหารจัดการสถานศึกษาให้ใกล้เคียงความเป็นสถานประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
23. การบริหารจัดการโดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเหมาะสม	1	1	1	1	สอดคล้อง

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣIOC	แปดผล
	1	2	3		
ด้านกระบวนการ หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในการเป็นองค์กร แห่งการพัฒนานักประกอบการ ด้านการบริหารจัดการ การจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การวัด และการประเมินผล กิจกรรมเสริมหลักสูตร					
1) การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นใน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
24. การออกแบบการจัดการเรียนการสอนมี การบูรณาการในความรู้จากวิชาต่าง ๆ	1	1	1	1	สอดคล้อง
25. การผลิตผู้สำเร็จการศึกษาตรงกับความต้องการ กับความต้องการกำลังคนของสถานประกอบการ ทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ	1	1	1	1	สอดคล้อง
26. การออกแบบการจัดการเรียนการสอนตาม ความต้องการของผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
2) การออกแบบวิธีการและการเลือก เครื่องมือ ที่ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
27. การออกแบบการจัดการเรียนการสอนมี ความเหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียน	1	1	1	1	สอดคล้อง
28. ระยะเวลาในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นนัก ประกอบการ มีความเพียงพอ	1	1	1	1	สอดคล้อง
29. การวิเคราะห์กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดย อิงกับสมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดทักษะ ในการเป็นนักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3) การดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
30. การจัดการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียน นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง	1	1	1	1	สอดคล้อง
31. กิจกรรมนอกห้องเรียนมีช่วยส่งเสริมและ สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความเป็นนักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
32. การสร้างความร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ ร่วมกับสถานประกอบการในพื้นที่	1	1	1	1	สอดคล้อง
4) การประเมินผลการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์					
33. มีการประเมินความรู้ของผู้เรียนในด้าน การเป็นนักประกอบการด้วยวิธีที่เหมาะสม	1	1	1	1	สอดคล้อง
34. วิธีการประเมินมีความหลากหลายสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	สอดคล้อง

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣIOC	แปลผล
	1	2	3		
35. การประเมินผู้เรียนมีความครอบคลุมทั้งด้าน ความรู้ ทักษะและเจตคติในการเป็นนัก ประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
ด้านผลลัพธ์ (Product) หมายถึง ความพร้อมของสถานศึกษาต่อการเป็นองค์กรแห่งการพัฒนา นักประกอบการ โดยศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประกอบอาชีพอิสระของผู้สำเร็จการศึกษา แต่ละคน โดยยึดตามกรอบคุณลักษณะของสมรรถนะในการปฏิบัติงาน					
1) ด้านความรู้					
36. ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีระดับสูงใน สถานประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
37. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเป็น นักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
38. ผู้เรียนความรู้และเข้าใจในการใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ในการเป็นผู้ประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
2) ด้านทักษะ					
39. ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเป็น ผู้ประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
40. ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อ สนับสนุนการตัดสินใจ	1	1	1	1	สอดคล้อง
41. ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนแผนธุรกิจ	1	1	1	1	สอดคล้อง
3) ด้านอัตมโนทัศน์					
42. ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทบาทของ ผู้ประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
43. ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเป็น นักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
44. ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะเป็น นักประกอบการอาชีพอิสระอย่างแท้จริง	1	1	1	1	สอดคล้อง
4) ด้านคุณลักษณะเฉพาะ					
45. ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการเป็น นักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
46. ผู้เรียนสามารถรับรู้ความสามารถของตนใน การเป็นนักประกอบการได้	1	1	1	1	สอดคล้อง
47. ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมี นวัตกรรม	1	1	1	1	สอดคล้อง

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			Σ IOC	แปลผล
	1	2	3		
5) ด้านแรงจูงใจ					
48. ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเป็นนักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
49. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเป็นนักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง
50. ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับการเป็นนักประกอบการ	1	1	1	1	สอดคล้อง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาวฐิติมา ชัยพรมเขียว	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	6310521005	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
บริหารธุรกิจ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2542
(บธ.บ.การตลาด)		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	มหาวิทยาลัย	2549
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ครู แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา